

เรียน ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายวิชาการ (ผ่านผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายบริหาร)

ตามที่ หัวหน้าส่วนส่งเสริมวิชาการ และนางสาวกิ่งทอง ยงยุทธมีชัย ได้รับมอบหมายให้เข้าร่วมประชุม QA Forum ครั้งที่ 2/2556 ในวันที่ 12 มีนาคม 2556 ณ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เขตวัฒนา กรุงเทพฯ โดยประธานที่ประชุมฯ คือ ศาสตราจารย์ นายแพทย์อดุลย์ วิริยเวชกุล นั้น ขอแจ้งเรื่องจากที่ประชุมให้ท่านทราบ ดังนี้

1. การศึกษาดูงานและแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสถาบันอุดมศึกษาในต่างประเทศ ปีนี้ไปดูงาน QA ของมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงในประเทศเยอรมันและประเทศสวีตเซอร์แลนด์ รวม 5 แห่ง กำหนดช่วงระหว่างวันที่ 17-25 สิงหาคม 2556 โดยจะหารือรายละเอียดวันและมหาวิทยาลัยที่จะไปอีกครั้งในการประชุมครั้งต่อไป ค่าใช้จ่ายประมาณ 9 หมื่นบาท/คน โดยระหว่างนี้ นางทิพย์ ชัยพิพัฒน์ จากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.) อยู่ระหว่างประสานกับบริษัททัวร์ในเรื่องมหาวิทยาลัยที่จะไปและค่าใช้จ่ายในการเดินทาง
2. การพัฒนามาตรฐานตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินคุณภาพภายนอก รอบสี่ ระดับอุดมศึกษา โดย สมศ. ได้นำตัวบ่งชี้การประเมินคุณภาพภายนอก รอบสาม จำนวน 18 ตัวบ่งชี้ เป็นโจทย์ตั้งต้นสำหรับการปรับปรุงและพัฒนาตัวบ่งชี้ โดย สมศ. ได้วิเคราะห์ตัวบ่งชี้ดังกล่าวเป็นข้อมูลพื้นฐานประกอบการปรับปรุงพิจารณา ดังนี้
 - 1) ตัวบ่งชี้ที่ไม่มีค่าอำนาจจำแนก หมายถึง ตัวบ่งชี้ที่ไม่สามารถแบ่งระดับคุณภาพของมหาวิทยาลัยได้ เนื่องจากผลการประเมินมีค่าใกล้เคียงกัน ได้แก่ ตัวบ่งชี้ 8, 9, 10, 11, 16.1, 17, 18.1 และ 18.2
 - 2) ตัวบ่งชี้ที่ต้องปรับเกณฑ์ให้สูงขึ้น หมายถึง ตัวบ่งชี้ที่มหาวิทยาลัยส่วนใหญ่ได้ผลการประเมิน 5 เต็ม ได้แก่ ตัวบ่งชี้ 3, 4, 5, 6 และ 7
 - 3) ตัวบ่งชี้คงเดิม ได้แก่ ตัวบ่งชี้ 1, 14 และ 15
 - 4) ตัวบ่งชี้ที่ใช้ค่าเฉลี่ยจาก rating scale ได้แก่ ตัวบ่งชี้ 2, 12, 13 และ 16.2
3. ที่ประชุม QA Forum ได้แบ่งกลุ่มผู้รับผิดชอบเป็น 5 กลุ่ม ดังนี้
 - 1) ตัวบ่งชี้ที่ไม่มีค่าอำนาจจำแนก หัวหน้าทีม คือ รองศาสตราจารย์ ดร.เรณู เวชรัชต์พิมล จากมหาวิทยาลัยศิลปากร
 - 2) ตัวบ่งชี้ที่ต้องปรับเกณฑ์ให้สูงขึ้น หัวหน้าทีม คือ รองศาสตราจารย์สุภาวดี ประคุณหังสิต จากมหาวิทยาลัยมหิดล
 - 3) ตัวบ่งชี้คงเดิม หัวหน้าทีม คือ รองศาสตราจารย์นวลจิรา ภัทรรังรอง จากมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
 - 4) ตัวบ่งชี้ที่ใช้ค่าเฉลี่ยจาก rating scale หัวหน้าทีม คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์แก้วตา ขาวเหลือง จากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

4. การพิจารณาประเด็นตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินคุณภาพภายนอก รอบสี่ โดยมีข้อมูลประกอบดังนี้
- 1) ผู้ช่วยศาสตราจารย์แก้วตา ชาวเหลือง จากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ได้นำ (ร่าง) ตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินคุณภาพภายนอก รอบสี่ กลุ่มมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล มาพิจารณาร่วมกัน
 - 2) ฝ่ายเลขานุการที่ประชุม QA Forum ได้กรุณาจัดส่ง file ข้อมูลต่อไปนี้ ให้กับสมาชิกสถาบันของกลุ่มเสวนา QA Forum เพื่อนำมาประกอบการประชุม
 - (1) (ร่าง) ข้อเสนอการปรับตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินคุณภาพภายนอก รอบสี่ ของคณะทำงานประกันคุณภาพการศึกษา ทอมก ในการประชุมครั้งที่ 1/2556 เมื่อวันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2556 ณ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี (มจธ.)
 - (2) รองประธานกลุ่มเสวนา QA Forum (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประเสริฐ คันธมานนท์ - รองอธิการบดีอาวุโสฝ่ายบริหาร มจธ.) ได้จัดส่งสรุปรายงานการประชุมร่วมกับ สมศ. เมื่อวันที่ 3 ตุลาคม 2555 เกี่ยวกับเรื่องการพัฒนาตัวบ่งชี้ในการประเมินร่วมกัน เพื่อเป็นการป้องกันความเข้าใจที่ไม่ตรงกัน
5. ที่ประชุมช่วยกันวิเคราะห์ประเด็นต่าง ๆ โดยดูแนวทางจากประเด็นปัญหา ข้อเสนอแนะ และข้อเสนอแนะ ตามเอกสารข้อ 4. และให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมสรุปได้ดังนี้
- 1) การประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องมาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2554 ลงวันที่ 24 กุมภาพันธ์ 2554 สถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งจะเป็นผู้เลือกประเภทหรือกลุ่มสถาบันเองตามปรัชญา วัตถุประสงค์ และพันธกิจที่กำหนด ซึ่งแบ่งเป็น 4 กลุ่ม ดังนี้
 - (1) กลุ่ม ก วิทยาลัยชุมชน
 - (2) กลุ่ม ข สถาบันที่เน้นระดับปริญญาตรี
 - (3) กลุ่ม ค สถาบันเฉพาะทาง จำแนกเป็น 2 ลักษณะ คือ ค1 เป็นสถาบันที่เน้นระดับบัณฑิตศึกษา และ ค2 เป็นสถาบันที่เน้นระดับปริญญาตรี
 - (4) สถาบันที่เน้นการวิจัยขั้นสูงและผลิตบัณฑิตระดับบัณฑิตศึกษา โดยเฉพาะระดับปริญญาเอกในขณะที่การประเมินคุณภาพภายนอกดู output/outcome และใช้เกณฑ์การประเมินเหมือนกัน โดยไม่สนใจประเภทหรือกลุ่มสถาบัน
 - 2) ตัวบ่งชี้ 3 ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่ ควรปรับนิยามวิธีการนับผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาเนื่องจาก สมศ. คำนวณจากผลงานตีพิมพ์หรือเผยแพร่ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ตีพิมพ์ในปีที่ประเมิน โดยไม่สนใจว่าจะเป็นวิทยานิพนธ์ที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษาใด ทหารด้วยจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทในปีที่ประเมิน ซึ่งผลลัพธ์ที่ได้ไม่สะท้อนผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษานั้น

- 3) ตัวบ่งชี้ 4 ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่
 - (1) ควรปรับนิยามวิธีการนับผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาเนื่องจาก สมศ. คำนวณจากผลงานตีพิมพ์หรือเผยแพร่ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกที่ตีพิมพ์ในปีที่ประเมิน โดยไม่สนใจว่าจะเป็นวิทยานิพนธ์ที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษาใด ทหารด้วยจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกในปีที่ประเมิน ซึ่งผลลัพธ์ที่ได้ไม่สะท้อนผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษานั้น
 - (2) ควรทบทวนรายชื่อวารสารวิชาการที่อยู่ในฐานข้อมูลต่าง ๆ เพื่อให้มีความหลากหลาย และสามารถอ้างอิงได้
- 4) ตัวบ่งชี้ 3 และ 4 ควรนับเป็นงานวิจัยของอาจารย์ได้ด้วย เนื่องจากอาจารย์ 1 คน ดูแลนักศึกษาหลายคน ทำให้ไม่มีเวลาทำผลงานวิจัย หรือนับโดยคิดสัดส่วนแบบการขอตำแหน่งทางวิชาการ
- 5) ตัวบ่งชี้ที่ 5 งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่
 - (1) การตีค่าน้ำหนักระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่ทางด้านศิลปกรรมศาสตร์ มี 5 ระดับ ส่วนการตีค่าน้ำหนักระดับคุณภาพงานวิจัยทางด้านวิทยาศาสตร์ มี 4 ระดับ ซึ่งควรจะปรับให้มีค่าน้ำหนัก 4 ระดับ เท่ากัน
 - (2) ประชานที่ประชุมฯ ขอความร่วมมือจากสมาชิกสถาบันของกลุ่มเสวนา QA Forum เสนอวารสารหรือวิธีหรือผลงานงานสร้างสรรค์ทางด้านศิลปกรรมศาสตร์ หรือของคณะ/สำนักวิชาอื่น ๆ เช่น ทางนิติศาสตร์ ที่สามารถเทียบเคียงได้กับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติหรือนานาชาติของทางสายทางด้านวิทยาศาสตร์ หรือฐานข้อมูลที่สามารถอ้างอิงได้ทางด้านศิลปกรรมศาสตร์ โดยขอให้ส่งไปที่ฝ่ายเลขานุการกลุ่มเสวนา QA Forum
- 6) ตัวบ่งชี้ 6 งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์ ซึ่งแบ่งเป็น 4 ประเภท ดังนี้
 - (1) การใช้ประโยชน์ในเชิงสาธารณะ
 - (2) การใช้ประโยชน์ในเชิงนโยบาย
 - (3) การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์
 - (4) การใช้ประโยชน์ทางอ้อมของงานสร้างสรรค์ควรจะพิจารณาค่าน้ำหนักที่นำไปใช้ประโยชน์มากกว่าให้มีค่าน้ำหนักเท่ากัน นอกจากนี้เกณฑ์การให้คะแนนทางสายศิลปกรรมศาสตร์ขอปรับจากร้อยละ 20 เท่ากับ 5 คะแนน เหลือร้อยละ 10
- 7) ตัวบ่งชี้ 7 ผลงานวิชาการที่ได้รับการรับรองคุณภาพ ควรเพิ่มการนับผลงานทางวิชาการในกรณีที่อาจารย์เป็นผู้ร่วมเขียนในตำราหรือหนังสือต่างประเทศ รวมทั้งผลงานในด้านสิทธิบัตร

พร้อมนี้ได้แนบสำเนาเอกสารมาเพื่อทราบด้วย ดังนี้

1. (ร่าง) ข้อเสนอการปรับตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินคุณภาพภายนอก รอบสี่ ของคณะทำงานประกันคุณภาพการศึกษา ทอมก ในการประชุมครั้งที่ 1/2556 เมื่อวันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2556 ณ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
2. (ร่าง) ตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินคุณภาพภายนอก รอบสี่ กลุ่มมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
3. สรุปรายงานการประชุมร่วมกับ สมศ. เมื่อวันที่ 3 ตุลาคม 2555

(นางสาวกิ่งทอง ยงยุทธมีชัย)

เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป

14 มีนาคม 2556

(นางสาวจันทนา พรหมศิริ)

หัวหน้าส่วนส่งเสริมวิชาการ

14 มีนาคม 2556

(ร่าง) ข้อเสนอการปรับตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินคุณภาพภายนอก รอบสี่

คณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา ทอมก

ครั้งที่ 1/2556 เมื่อวันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2556 ณ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี เขตทุ่งครุ จ.กรุงเทพฯ

ตามที่ สมศ. ได้ขอให้สถาบันอุดมศึกษาแสดงความคิดเห็น เรื่อง การปรับเกณฑ์การประเมินคุณภาพภายนอก รอบสี่ โดยกำหนดประเด็นที่เป็นความคาดหวังของ สมศ. ทั้ง 10 ประการ เพื่อใช้เป็นกรอบการคิดและพัฒนาตัวบ่งชี้ ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาประเด็นที่เป็นความคาดหวังทั้ง 10 ประการ พบว่า เกณฑ์ EdPEX เป็นสิ่งที่ครอบคลุมกับความคาดหวังดังกล่าว ทั้งนี้เกณฑ์ EdPEX มีเจตนาที่มุ่งให้สถาบันเกิดการพัฒนาที่เชื่อมโยงและสอดคล้องกันอย่างเป็นระบบทั่วทั้งสถาบันและเป็นไปตามอัตลักษณ์และเป้าหมายที่แต่ละสถาบันเป็นผู้กำหนดเอง

จากเจตนาและความมุ่งหวังของ สมศ. ที่จะให้เกณฑ์การประเมินคุณภาพภายนอก รอบสี่เป็นเสมือนกลไกหนึ่งที่ช่วยให้สถาบันพัฒนาการทำงานเพื่อให้เกิดคุณภาพ การนำเกณฑ์ EdPEX มาใช้เป็นเกณฑ์การประเมินทางเลือกสำหรับสถาบันที่มีความพร้อม สมศ. ควรพิจารณาความเป็นไปได้ร่วมกับ สกอ. ในการนำเกณฑ์ EdPEX มาประยุกต์ใช้ โดย สมศ. และ สกอ. อาจแบ่งความรับผิดชอบตามมิติการประเมินที่เป็นเชิง input process output และ outcome สำหรับการตรวจประเมินของ สมศ. ที่ต้องดำเนินการตามกฎหมาย ก็อาจปรับเป็นรูปแบบของการเข้ามตรวจเยี่ยม หรือประเมินตามกรอบของเกณฑ์ EdPEX ที่อิงผลการดำเนินงานตามเป้าหมายของสถาบัน แต่ทั้งนี้หากสถาบันใดยังไม่พร้อมในการนำเกณฑ์ EdPEX มาใช้ สมศ. ควรกำหนดตัวบ่งชี้เพื่อรับรองคุณภาพ โดยดำเนินการปรับแก้ไขตัวบ่งชี้ตามเสนอ ดังนี้

๑. ประเด็นพิจารณา

๑.๑ ตัวบ่งชี้ที่ไม่มีค่าอำนาจจำแนก ได้แก่ ๘, ๙, ๑๐, ๑๑, ๑๖.๑, ๑๗, ๑๘.๑, ๑๘.๒

ตัวบ่งชี้	ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ
<p>๘. ผลการนำความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการ มาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนและ/หรือการวิจัย</p> <p>วิธีการคำนวณ</p> <div style="border: 1px solid black; padding: 5px; margin: 10px 0;"> $\frac{\text{จำนวนโครงการ/กิจกรรมบริการวิชาการ ที่นำมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนและการวิจัย}}{\text{จำนวนโครงการ/กิจกรรมบริการวิชาการตามแผนที่สภาสถาบันอนุมัติ}} \times 100$ </div> <p>เกณฑ์การให้คะแนน</p> <p>ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ โดยกำหนดร้อยละ ๓๐ เท่ากับ ๕ คะแนน</p>	<ul style="list-style-type: none"> - วิธีการคำนวณเป็นได้ยากในทางปฏิบัติ เนื่องจากสภาสถาบันมีหน้าที่กำหนดทิศทาง นโยบาย และติดตามประสิทธิภาพการดำเนินงานตามแผนกลยุทธ์ของสถาบัน ดังนั้นในการอนุมัติแผนโครงการ/กิจกรรมบริการวิชาการควรเป็นหน้าที่ของผู้บริหารสถาบัน - ควรเป็นตัวบ่งชี้ที่วัดผลการดำเนินงานเชิงคุณภาพมากกว่าเชิงปริมาณ เนื่องจากถ้าคิดเป็นจำนวนโครงการบางโครงการอาจส่งผลกระทบต่อสิ่งอื่นได้สูง สามารถนำไปประยุกต์กับหลายๆ วิชาและบางโครงการอาจส่งผลถึงการปรับปรุงทั้งหลักสูตร ดังนั้นควรมีการคำนึงถึงจำนวนรายวิชาและจำนวนหลักสูตรที่ได้นำผลการบริการวิชาการมาใช้ในการปรับปรุง โดยมีการกำหนดค่าน้ำหนักซึ่งมีค่าต่างกัน
<p>๙. ผลการเรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนหรือองค์กรภายนอก</p> <p>ประเด็นการพิจารณา</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. มีการดำเนินงานตามวงจรคุณภาพ (PDCA) โดยการมีส่วนร่วมของชุมชนหรือองค์กร ๒. บรรลุเป้าหมายตามแผนประจำปีไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๘๐ ๓. ชุมชนหรือองค์กรมีผู้นำหรือสมาชิกที่มีการเรียนรู้และดำเนินกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง ๔. ชุมชนหรือองค์กรสร้างกลไกที่มีการพัฒนาตนเอง โดยคงอัตลักษณ์ของคนในชุมชนและเอกลักษณ์ของท้องถิ่นอย่างต่อเนื่องหรือยั่งยืน ๕. มีผลกระทบที่เกิดประโยชน์สร้างคุณค่าต่อสังคม หรือชุมชน/องค์กรมีความเข้มแข็ง 	<ul style="list-style-type: none"> - ควรประเมินผลการดำเนินงานในเชิง output หรือ outcome ที่เกิดจากการสร้างความเข้มแข็งให้แก่ชุมชน เนื่องจากการประเมินเชิง process ควรเป็นหน้าที่ของสกอ. ทั้งนี้การประเมินอาจให้ผู้ตรวจประเมินเดินทางเข้าไปตรวจเยี่ยมชุมชนที่เป็นพื้นที่ที่มหาวิทยาลัยได้เข้าไปมีส่วนร่วมสร้างความเข้มแข็ง - ควรพิจารณาว่าตัวบ่งชี้ที่ 9 และตัวบ่งชี้ที่ 18 มีความซ้ำซ้อนกันหรือไม่ เนื่องจากวัตถุประสงค์ของตัวบ่งชี้ทั้ง 2 คือ การสร้างความเข้มแข็งให้แก่ชุมชน สังคม หรือองค์กรภายนอก

ตัวบ่งชี้	ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ										
<p>เกณฑ์การให้คะแนน</p> <table border="1" data-bbox="197 248 1028 416"> <thead> <tr> <th>๑</th> <th>๒</th> <th>๓</th> <th>๔</th> <th>๕</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>ปฏิบัติได้ ๑ ข้อ</td> <td>ปฏิบัติได้ ๒ ข้อ</td> <td>ปฏิบัติได้ ๓ ข้อ</td> <td>ปฏิบัติได้ ๔ ข้อ</td> <td>ปฏิบัติได้ ๕ ข้อ</td> </tr> </tbody> </table>	๑	๒	๓	๔	๕	ปฏิบัติได้ ๑ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๒ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๓ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๔ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๕ ข้อ	
๑	๒	๓	๔	๕							
ปฏิบัติได้ ๑ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๒ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๓ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๔ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๕ ข้อ							
<p>๑๐. การส่งเสริมและสนับสนุนด้านศิลปะและวัฒนธรรม</p> <p>ประเด็นการพิจารณา</p> <p>๑. มีการดำเนินงานตามวงจรคุณภาพ (PDCA)</p> <p>๒. บรรลุเป้าหมายตามแผนประจำปีไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๘๐</p> <p>๓. มีการดำเนินงานสม่ำเสมออย่างต่อเนื่อง</p> <p>๔. เกิดประโยชน์และสร้างคุณค่าต่อชุมชนภายใน/ภายนอก</p> <p>๕. ได้รับการยกย่องระดับชาติและ/หรือนานาชาติ</p> <p>เกณฑ์การให้คะแนน</p> <table border="1" data-bbox="197 1038 1028 1206"> <thead> <tr> <th>๑</th> <th>๒</th> <th>๓</th> <th>๔</th> <th>๕</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>ปฏิบัติได้ ๑ ข้อ</td> <td>ปฏิบัติได้ ๒ ข้อ</td> <td>ปฏิบัติได้ ๓ ข้อ</td> <td>ปฏิบัติได้ ๔ ข้อ</td> <td>ปฏิบัติได้ ๕ ข้อ</td> </tr> </tbody> </table>	๑	๒	๓	๔	๕	ปฏิบัติได้ ๑ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๒ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๓ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๔ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๕ ข้อ	<ul style="list-style-type: none"> - ควรประเมินผลการดำเนินงานในเชิง output หรือ outcome ที่เกิดจากการส่งเสริมและสนับสนุนด้านศิลปะและวัฒนธรรม เนื่องจากการประเมินเชิง process ควรเป็นหน้าที่ของ สกอ. - ควรให้ความชัดเจนหรือนิยามคำว่า “ศิลปะและวัฒนธรรม” ให้ครอบคลุมกับศาสตร์และสาขาวิชาต่าง ๆ ยกตัวอย่างเช่น การพัฒนาและถ่ายทอดความรู้เรื่องยาสมุนไพร ถือเป็นส่งเสริมและสนับสนุนด้านศิลปะและวัฒนธรรมหรือไม่ - ควรพิจารณาว่าตัวบ่งชี้ที่ 10 ของ สมศ. และตัวบ่งชี้ที่ 6.1 ของ สกอ. มีความซ้ำซ้อนกันหรือไม่ เนื่องจากวัตถุประสงค์ของตัวบ่งชี้ทั้ง 2 คือ การสร้างระบบและกลไกเพื่อส่งเสริมกิจกรรมด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม - นอกเหนือจากการกิจกรรมการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม อาจพิจารณาเพิ่มเกณฑ์ที่วัดความเป็นสากล เพื่อให้สอดคล้องกับความเป็นประชาคมอาเซียน เช่น <ol style="list-style-type: none"> 1. การประเมินจากหลักสูตรนานาชาติ 2. ความร่วมมือกับต่างประเทศ 3. การได้รับการรับรองจากสถาบันวิชาชีพหนึ่ง ๆ ระดับนานาชาติ
๑	๒	๓	๔	๕							
ปฏิบัติได้ ๑ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๒ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๓ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๔ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๕ ข้อ							

ตัวบ่งชี้	ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ										
<p>๑๑. การพัฒนาสุนทรียภาพในมิติทางศิลปะและวัฒนธรรม</p> <p>ประเด็นการพิจารณา</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. การมีส่วนร่วมของบุคลากรในสถาบันที่ก่อให้เกิดวัฒนธรรมที่ดี ๒. สิ่งแวดล้อมด้านความปลอดภัยของอาคารสถานที่ สะอาดถูกสุขลักษณะ และ ตกแต่งอย่างมีความสุนทรีย์ ๓. ปรับแต่งและรักษาภูมิทัศน์ให้สวยงาม สอดคล้องกับธรรมชาติ และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ๔. การจัดให้มีพื้นที่และกิจกรรมทางวัฒนธรรมที่เอื้อและส่งเสริมให้นักศึกษา และบุคลากรมีส่วนร่วมอย่างสม่ำเสมอ ๕. ระดับความพึงพอใจของบุคลากรและนักศึกษาที่เกี่ยวกับประเด็น ๑ - ๔ ไม่ต่ำกว่า ๓.๕๑ จากคะแนนเต็ม ๕ <p>เกณฑ์การให้คะแนน</p> <table border="1" data-bbox="197 868 1025 1027"> <thead> <tr> <th>๑</th> <th>๒</th> <th>๓</th> <th>๔</th> <th>๕</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>ปฏิบัติได้ ๑ ข้อ</td> <td>ปฏิบัติได้ ๒ ข้อ</td> <td>ปฏิบัติได้ ๓ ข้อ</td> <td>ปฏิบัติได้ ๔ ข้อ</td> <td>ปฏิบัติได้ ๕ ข้อ</td> </tr> </tbody> </table>	๑	๒	๓	๔	๕	ปฏิบัติได้ ๑ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๒ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๓ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๔ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๕ ข้อ	<ul style="list-style-type: none"> - ควรประเมินผลการดำเนินงานในเชิง output หรือ outcome ที่เกิดจากการพัฒนาสุนทรียภาพในมิติทางศิลปะและวัฒนธรรม เนื่องจากการประเมินเชิง process ควรเป็นหน้าที่ของ สกอ. - ควรให้ความชัดเจนหรือนิยามคำว่า “สุนทรียภาพในมิติทางศิลปะและวัฒนธรรม” ให้ครอบคลุมกับศาสตร์และสาขาวิชาต่าง ๆ ยกตัวอย่างเช่นสาขาหุ่นยนต์จัดอาคารสถานที่ โดยจัดโชว์ เครื่องมือ อุปกรณ์ หรือนวัตกรรมที่เกี่ยวกับการผลิตหุ่นยนต์ สิ่งนี้ถือเป็นสุนทรียภาพในมิติทางศิลปะและวัฒนธรรมหรือไม่
๑	๒	๓	๔	๕							
ปฏิบัติได้ ๑ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๒ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๓ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๔ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๕ ข้อ							
<p>๑๖. ผลการพัฒนาตามอัตลักษณ์ของสถาบัน</p> <p>๑๖.๑ ผลการบริหารสถาบันให้เกิดอัตลักษณ์</p> <p>ประเด็นการพิจารณา</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. มีการกำหนดกลยุทธ์และแผนการปฏิบัติงานที่สอดคล้องกับอัตลักษณ์ของสถานศึกษา โดยได้รับการเห็นชอบจากสภาสถาบัน ๒. มีการสร้างระบบการมีส่วนร่วมของผู้เรียนและบุคลากรในการปฏิบัติตามกลยุทธ์ที่กำหนดอย่างครบถ้วนสมบูรณ์ 	<ul style="list-style-type: none"> - ควรประเมินผลการดำเนินงานในเชิง output หรือ outcome ที่เกิดจากการพัฒนาตามอัตลักษณ์ของสถาบัน เนื่องจากการประเมินเชิง process ควรเป็นหน้าที่ของ สกอ. ทั้งนี้หากมีการประเมินเพียงจากผู้เรียนหรือบุคลากรที่ไม่เข้าใจถึงการทำงานตามหน้าที่ของแต่ละฝ่ายที่แตกต่างกัน แต่ประกอบกันเป็นอัตลักษณ์ในภาพรวมของสถาบัน สมศ. ควรเป็นเพียงผู้ทำหน้าที่ตรวจสอบความน่าเชื่อถือของข้อมูลที่สถาบันเสนอแทนการกำหนดเกณฑ์การประเมินเหมือนกันทุกๆ สถาบัน 										

ตัวบ่งชี้

ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ

- ๓. ผลการประเมินของผู้เรียนและบุคลากรเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของสถานศึกษาที่สอดคล้องกับอัตลักษณ์ ไม่ต่ำกว่า ๓.๕๑ จากคะแนนเต็ม ๕
- ๔. ผลการดำเนินงานก่อให้เกิดผลกระทบที่เป็นประโยชน์และ/หรือสร้างคุณค่าต่อสังคม
- ๕. ผู้เรียน/บุคลากร/คณะ/สถาบัน ได้รับการยกย่องหรือยอมรับในระดับชาติและ/หรือนานาชาติ ในประเด็นที่เกี่ยวกับอัตลักษณ์

เกณฑ์การให้คะแนน

๑	๒	๓	๔	๕
ปฏิบัติได้	ปฏิบัติได้	ปฏิบัติได้	ปฏิบัติได้	ปฏิบัติได้
๑ ข้อ	๒ ข้อ	๓ ข้อ	๔ ข้อ	๕ ข้อ

๑๗. ผลการพัฒนาตามจุดเน้นและจุดเด่นที่ส่งผลสะท้อนเป็นเอกลักษณ์ของสถาบัน

ประเด็นการพิจารณา

- ๑. มีการกำหนดกลยุทธ์การปฏิบัติงานที่สอดคล้องกับจุดเน้น จุดเด่น หรือความเชี่ยวชาญเฉพาะของสถานศึกษา โดยได้รับการเห็นชอบจากสภาสถาบัน
- ๒. มีการสร้างระบบการมีส่วนร่วมของผู้เรียนและบุคลากรในการปฏิบัติตามกลยุทธ์ที่กำหนด
อย่างครบถ้วนสมบูรณ์
- ๓. ผลการประเมินความพึงพอใจของบุคลากรที่เกี่ยวกับการดำเนินการตามจุดเน้น และจุดเด่น หรือความเชี่ยวชาญเฉพาะของสถานศึกษา ไม่ต่ำกว่า ๓.๕๑ จากคะแนนเต็ม ๕

- ควรประเมินผลการดำเนินงานในเชิง output หรือ outcome ที่เกิดจากการพัฒนาตามเอกลักษณ์ของสถาบัน เนื่องจากการประเมินเชิง process ควรเป็นหน้าที่ของสกอ. ทั้งนี้หากมีการประเมินเพียงจากผู้เรียนหรือบุคลากรที่ไม่เข้าใจถึงการทำงานตามหน้าที่ของแต่ละฝ่ายที่แตกต่างกัน แต่ประกอบกันเป็นเอกลักษณ์ในภาพรวมของสถาบัน สมศ. ควรเป็นเพียงผู้ทำหน้าที่ตรวจสอบความน่าเชื่อถือของข้อมูลที่สถาบันเสนอแทนการกำหนดเกณฑ์การประเมินเหมือนกันทุก ๆ สถาบัน

ตัวบ่งชี้	ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ										
<p>๔. ผลการดำเนินงานบรรลุตามจุดเน้น จุดเด่น หรือความเชี่ยวชาญเฉพาะของสถานศึกษาและเกิดผลกระทบที่เกิดประโยชน์และสร้างคุณค่าต่อสังคม</p> <p>๕. ผู้เรียน/บุคลากร/คณะ/สถานศึกษา มีเอกลักษณ์ตามจุดเน้น จุดเด่น หรือความเชี่ยวชาญเฉพาะที่กำหนด และได้รับการยอมรับในระดับชาติและ/หรือนานาชาติ</p> <p>เกณฑ์การให้คะแนน</p> <table border="1" data-bbox="185 507 1014 671"> <thead> <tr> <th>๑</th> <th>๒</th> <th>๓</th> <th>๔</th> <th>๕</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>ปฏิบัติได้ ๑ ข้อ</td> <td>ปฏิบัติได้ ๒ ข้อ</td> <td>ปฏิบัติได้ ๓ ข้อ</td> <td>ปฏิบัติได้ ๔ ข้อ</td> <td>ปฏิบัติได้ ๕ ข้อ</td> </tr> </tbody> </table>	๑	๒	๓	๔	๕	ปฏิบัติได้ ๑ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๒ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๓ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๔ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๕ ข้อ	
๑	๒	๓	๔	๕							
ปฏิบัติได้ ๑ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๒ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๓ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๔ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๕ ข้อ							
<p>๑๘. ผลการชี้นำ ป้องกัน หรือแก้ปัญหาของสังคมในด้านต่าง ๆ</p> <p>๑๘.๑ ผลการชี้นำ ป้องกัน หรือแก้ปัญหาของสังคมในประเด็นที่ ๑ ภายในสถาบัน</p> <p>ประเด็นการพิจารณา ๑๘.๑</p> <p>๑. มีการดำเนินงานตามวงจรคุณภาพ (PDCA)</p> <p>๒. บรรลุเป้าหมายตามแผนประจำปีไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๘๐</p> <p>๓. มีประโยชน์และสร้างคุณค่าต่อคนในสถาบัน</p> <p>๔. มีผลกระทบที่เกิดประโยชน์และสร้างคุณค่าต่อสถาบัน</p> <p>๕. ได้รับการยกย่องระดับชาติและ/หรือนานาชาติ</p> <p>เกณฑ์การให้คะแนน</p> <table border="1" data-bbox="185 1198 1014 1362"> <thead> <tr> <th>๑</th> <th>๒</th> <th>๓</th> <th>๔</th> <th>๕</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>-</td> <td>ปฏิบัติได้ ๑ ข้อ</td> <td>ปฏิบัติได้ ๒ ข้อ</td> <td>ปฏิบัติได้ ๓ ข้อ</td> <td>ปฏิบัติได้ ๔-๕ ข้อ</td> </tr> </tbody> </table>	๑	๒	๓	๔	๕	-	ปฏิบัติได้ ๑ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๒ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๓ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๔-๕ ข้อ	<p>ข้อสังเกตภาพรวมตัวบ่งชี้ที่ 18</p> <ul style="list-style-type: none"> - ควรประเมินผลการดำเนินงานในเชิง output หรือ outcome ที่เกิดจากการชี้นำ ป้องกัน หรือแก้ปัญหาสังคม เนื่องจากการประเมินเชิง process ควรเป็นหน้าที่ของ สกอ - ควรพิจารณาว่าตัวบ่งชี้ดังกล่าวมีความซ้ำซ้อนกับตัวบ่งชี้ที่ 9 ผลการเรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนหรือองค์กรภายนอก เนื่องจากเป้าหมายที่ดำเนินการคือการทำให้แก่สังคมและหากบรรลุแล้วคุณค่าก็จะเกิดขึ้นโดยไม่ต้องวัดตามตัวบ่งชี้ที่ 18
๑	๒	๓	๔	๕							
-	ปฏิบัติได้ ๑ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๒ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๓ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๔-๕ ข้อ							

ตัวบ่งชี้	ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ										
<p>๑๘.๒ ผลการชี้้นำ ป้องกัน หรือแก้ปัญหาของสังคมในประเด็นที่ ๒ ภายนอกสถาบัน</p> <p>ประเด็นการพิจารณา ๑๘.๒</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. มีการดำเนินงานตามวงจรคุณภาพ (PDCA) ๒. บรรลุเป้าหมายตามแผนประจำปีไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๘๐ ๓. มีประโยชน์และสร้างคุณค่าต่อคนในชุมชน ๔. มีผลกระทบที่เกิดประโยชน์และสร้างคุณค่าต่อชุมชนหรือสังคม ๕. ได้รับการยกย่องระดับชาติและ/หรือนานาชาติ <p>เกณฑ์การให้คะแนน</p> <table border="1" data-bbox="197 722 1025 887"> <thead> <tr> <th>๑</th> <th>๒</th> <th>๓</th> <th>๔</th> <th>๕</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>-</td> <td>ปฏิบัติได้ ๑ ข้อ</td> <td>ปฏิบัติได้ ๒ ข้อ</td> <td>ปฏิบัติได้ ๓ ข้อ</td> <td>ปฏิบัติได้ ๔-๕ ข้อ</td> </tr> </tbody> </table>	๑	๒	๓	๔	๕	-	ปฏิบัติได้ ๑ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๒ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๓ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๔-๕ ข้อ	
๑	๒	๓	๔	๕							
-	ปฏิบัติได้ ๑ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๒ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๓ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๔-๕ ข้อ							

๑.๒ ตัวบ่งชี้ ที่ต้องปรับเกณฑ์ให้สูงขึ้น ๓, ๔, ๕, ๖, ๗

ตัวบ่งชี้	ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ										
<p>๓. ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่</p> <p>วิธีการคำนวณ</p> <div style="border: 1px solid black; padding: 10px; margin: 10px 0;"> <p>ผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่ ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท X ๑๐๐ จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโททั้งหมด</p> </div> <p>หมายเหตุ นับตามปีที่ได้รับการตีพิมพ์เท่านั้น</p> <p>เกณฑ์การประเมิน</p> <p>กำหนดระดับคุณภาพงานวิจัยที่ตีพิมพ์ ดังนี้</p> <table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <thead> <tr> <th style="width: 15%;">ค่าน้ำหนัก</th> <th>ระดับคุณภาพงานวิจัย</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>๐.๒๕</td> <td>มีการเผยแพร่สู่สาธารณะในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง</td> </tr> <tr> <td>๐.๕๐</td> <td>มีการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ (proceedings)</td> </tr> <tr> <td>๐.๗๕</td> <td>มีการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ (proceedings) หรือ มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติ</td> </tr> <tr> <td>๑.๐๐</td> <td>มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติ</td> </tr> </tbody> </table>	ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานวิจัย	๐.๒๕	มีการเผยแพร่สู่สาธารณะในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง	๐.๕๐	มีการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ (proceedings)	๐.๗๕	มีการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ (proceedings) หรือ มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติ	๑.๐๐	มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติ	<p>ข้อสังเกตภาพรวมตัวบ่งชี้ 3, 4, และ 5</p> <p>เมื่อพิจารณาเจตนาการปรับเกณฑ์ให้สูงขึ้นของ สมศ.ที่มุ่งหวังให้สถาบันเกิดการพัฒนามาตรฐานและคุณภาพของงานวิจัย แต่เมื่อพิจารณาถึงบริบทและลักษณะธรรมชาติของสถาบันอุดมศึกษา การวัดผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์อาจไม่ใช่สิ่งถูกต้องที่จะสะท้อนพัฒนาการดำเนินงานวิจัย ถึงแม้สถาบันที่ประกาศตนหรืออยู่ในกลุ่มการเป็นมหาวิทยาลัยวิจัย แต่ใช้ว่าทุกคณะที่อยู่ภายใต้สถาบันนั้นจะมุ่งเน้นผลิตงานวิจัยเพียงอย่างเดียว เนื่องจากปรัชญาการก่อตั้งคณะล้วนมีความหลากหลายและมีหน้าที่ที่แตกต่างกัน ซึ่งแต่ละคณะจะเป็นส่วนหนึ่งของพันธกิจที่ประกอบรวมกันเป็นเอกลักษณ์ของสถาบันเช่น คณะทางด้านสังคมศาสตร์ที่มุ่งเน้นพัฒนาให้นักศึกษาภายในสถาบันให้มีทักษะชีวิต และมีความเป็นคนอย่างสมบูรณ์ หรือบางคณะที่เน้นการสอนด้านวิชาชีพ นอกจากนี้การปรับเกณฑ์ให้สูงขึ้นควรคำนึงถึงประเด็นต่าง ๆ ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. อายุการจัดตั้งสถาบัน เนื่องจากสถาบันที่มีอายุน้อยจะอยู่ในช่วงของการพัฒนาหลาย ๆ ด้าน ทำให้มีข้อจำกัดในการพัฒนางานวิจัยเพื่อนำไปสู่การตีพิมพ์เผยแพร่ 2. ข้อจำกัดของภาระงานอาจารย์และปริมาณอาจารย์ เนื่องด้วยบางคณะที่มีขนาดไม่ใหญ่ อาจารย์บางท่านอาจมีภาระที่เน้นงานสอน บางท่านเน้นงานวิจัย ซึ่งการที่มีภาระงานสอนมากจะเป็นปัจจัยส่วนหนึ่งที่ส่งผลต่อปริมาณและคุณภาพของงานวิจัย <p>ดังนั้น จึงควรพิจารณาวิธีการวัดความสามารถหรือการพัฒนางานวิจัยในรูปแบบที่เป็นงานวิจัยต่อยอด</p> <ul style="list-style-type: none"> - ควรพิจารณาปรับเกณฑ์หรือค่าน้ำหนักตามจุดเน้นของแต่ละคณะ เนื่องจากในมหาวิทยาลัยเดียวกันแต่ละคณะอาจมีบทบาทแตกต่างกัน เช่น บางคณะเน้นหลักสูตรทำวิจัย บางคณะเน้นหลักสูตรด้านวิชาชีพ จึงควรมีการกำหนดกลุ่มสาขาของคณะและปรับค่าน้ำหนักให้สอดคล้องกับจุดเน้นของคณะ (สำหรับตัวบ่งชี้ 3 4 และ 5)
ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานวิจัย										
๐.๒๕	มีการเผยแพร่สู่สาธารณะในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง										
๐.๕๐	มีการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ (proceedings)										
๐.๗๕	มีการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ (proceedings) หรือ มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติ										
๑.๐๐	มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติ										

ตัวบ่งชี้		ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ
กำหนดระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่ ดังนี้		
ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์ *	
๐.๑๒๕	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับสถาบันหรือจังหวัด	
๐.๒๕	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติ	
๐.๕๐	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ	
๐.๗๕	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน	
๑.๐๐	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับนานาชาติ	
* องค์ประกอบของคณะกรรมการไม่น้อยกว่า ๓ คน และต้องมีบุคคลภายนอกสถานศึกษาร่วมพิจารณาด้วย		<ul style="list-style-type: none"> - ควรพิจารณาปรับเกณฑ์หรือค่าน้ำหนักตามกลุ่มคณะหรือสถาบันให้สอดคล้องบริบทหรือธรรมชาติของคณะหรือสถาบัน เนื่องจากกลุ่มสาขามนุษยศาสตร์หรือสังคมศาสตร์มีช่องทางในการเผยแพร่ผลงานตีพิมพ์น้อยกว่ากลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (สำหรับตัวบ่งชี้ 3 4 และ 5) - ควรพิจารณาปรับนิยามวิธีการนับผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทและปริญญาเอก โดยเกณฑ์เดิมจะนับเฉพาะผลงานผู้สำเร็จการศึกษาและจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาในปีเดียวกัน ซึ่งอาจไม่สะท้อนผลงานของผู้สำเร็จการศึกษานั้น เสนอให้กำหนดวิธีการนับผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาโดยยึดผู้สำเร็จการศึกษาในปีนั้น และนับผลงานทั้งหมดที่ผู้สำเร็จการศึกษาได้รับระหว่างศึกษาอยู่มาใช้เป็นผลการดำเนินงานของตัวบ่งชี้ (สำหรับตัวบ่งชี้ 3 และ 4) - ควรพิจารณาปรับนิยามผลงานสร้างสรรค์ให้ครอบคลุมงานที่เป็นสิ่งประดิษฐ์หรือนวัตกรรม เช่น หุ่นยนต์ โปรแกรมคอมพิวเตอร์ เป็นต้น (สำหรับตัวบ่งชี้ 3 4 และ 5) - ควรพิจารณากำหนดค่าน้ำหนักระดับคุณภาพการเผยแพร่ผลงานสร้างสรรค์ให้สอดคล้องกับงานวิจัยที่ตีพิมพ์เผยแพร่ กล่าวคือ งานวิจัยเมื่อได้รับการตีพิมพ์ในระดับนานาชาติจะได้ค่าน้ำหนักเท่ากับ 1.00 ในขณะที่งานสร้างสรรค์เผยแพร่ในระดับนานาชาติได้เพียง 0.50 (สำหรับตัวบ่งชี้ 3 4 และ 5) - ควรพิจารณาเพิ่มฐานข้อมูลงานวิจัยให้ครอบคลุมกลุ่มสาขาวิชาอื่น ๆ นอกเหนือจากกลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (สำหรับตัวบ่งชี้ 4 และ 5) - ควรพิจารณาวิธีการนับผลงานวิจัยที่ทำร่วมกับภาคอุตสาหกรรม ซึ่งส่วนหนึ่งเป็นงานวิจัยที่ใช้สำเร็จการศึกษาของนักศึกษาหรืองานวิจัยของอาจารย์ ที่ไม่สามารถตีพิมพ์หรือเผยแพร่ได้ เนื่องจากงานวิจัยดังกล่าวสามารถเพิ่มผลประกอบการให้แก่ภาคอุตสาหกรรมได้ จึงควรมีวิธีการวัดหรือเทียบเคียงคะแนนให้แก่ผลงานดังกล่าวได้ (สำหรับตัวบ่งชี้ 3 4 และ 5) - ในการกำหนดค่าน้ำหนักระดับคุณภาพของงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ สมศ. ควรศึกษาข้อมูลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ในภาพรวมของทุกสถาบันอุดมศึกษา เพื่อเป็นข้อมูลประกอบสำหรับการกำหนดค่าน้ำหนักระดับคุณภาพของงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่เหมาะสมกับทุก ๆ สถาบัน (สำหรับตัวบ่งชี้ 3 4 และ 5)

๔. ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์
หรือเผยแพร่

วิธีการคำนวณ

$$\frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่}}{\text{จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกทั้งหมด}} \times 100$$

เกณฑ์การประเมิน

กำหนดระดับคุณภาพบทความวิจัยที่ตีพิมพ์ ดังนี้

ค่า น้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานวิจัย
๐.๒๕	มีการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ ระดับชาติ/ระดับนานาชาติ หรือมีการตีพิมพ์ใน วารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI
๐.๕๐	มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติที่มีชื่อปรากฏอยู่ ในประกาศของ สมศ.
๐.๗๕	มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่มีชื่อ ปรากฏอยู่ในประกาศของ สมศ.
๑.๐๐	มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏใน ฐานข้อมูลการจัดอันดับวารสาร SJR (SCImago Journal Rank: www.scimagojr.com) หรือมีการตีพิมพ์ใน วารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูล สากล ISI หรือ Scopus

ตัวบ่งชี้		ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ
กำหนดระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่ ดังนี้		
ค่า น้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์*	
๐.๑๒๕	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับสถาบันหรือจังหวัด	
๐.๒๕	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติ	
๐.๕๐	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ	
๐.๗๕	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน	
๑.๐๐	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับนานาชาติ	
* องค์ประกอบของคณะกรรมการไม่น้อยกว่า ๓ คน และต้องมีบุคคลภายนอกสถานศึกษาร่วมพิจารณาด้วย		
๕. งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่		
เกณฑ์การประเมิน		
กำหนดระดับคุณภาพงานวิจัยที่ตีพิมพ์ ดังนี้		
ค่า น้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานวิจัย	
๐.๒๕	มีการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ/ระดับนานาชาติ หรือมีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI	
๐.๕๐	มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติที่มีชื่อปรากฏอยู่ในประกาศของ สมศ.	

ตัวบ่งชี้

ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ

๐.๗๕	มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่มีชื่อปรากฏอยู่ในประกาศของ สมศ.
๑.๐๐	มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลการจัดอันดับวารสาร SJR (SCImago Journal Rank: www.scimagojr.com) หรือมีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากล ISI หรือ Scopus

กำหนดระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่ ดังนี้

ค่า น้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์*
๐.๑๒๕	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับสถาบันหรือจังหวัด
๐.๒๕	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติ
๐.๕๐	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ
๐.๗๕	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน
๑.๐๐	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับนานาชาติ

* องค์ประกอบของคณะกรรมการไม่น้อยกว่า ๓ คน และต้องมีบุคคลภายนอกสถานศึกษาร่วมพิจารณาด้วย

วิธีการคำนวณ

$$\frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของงานวิจัย} \\ \text{หรืองานสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่} \quad \times \quad 100}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมด}}$$

เกณฑ์การให้คะแนน

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ โดยกำหนดร้อยละเท่ากับ ๕ คะแนน จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชา ดังนี้

กลุ่มสาขาวิชา	ร้อยละ
วิทยาศาสตร์สุขภาพ	๒๐
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	๒๐
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	๑๐

การคิดคะแนนระดับคณะให้นำคะแนนที่คิดได้ของแต่ละกลุ่มสาขาวิชามาหาค่าเฉลี่ย และการคิดคะแนนระดับสถาบันให้นำคะแนนที่คิดได้ในแต่ละคณะมาหาค่าเฉลี่ย

๖. งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์

วิธีการคำนวณ

$$\frac{\text{ผลรวมของจำนวนงานวิจัย} \\ \text{หรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์} \quad \times \quad 100}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมด}}$$

เกณฑ์การให้คะแนน

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ โดยกำหนดร้อยละ ๒๐ เท่ากับ ๕ คะแนน ทุกกลุ่มสาขาวิชา

- ควรพิจารณาขอบเขตหรือแนวปฏิบัติของการทำงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ไปใช้ประโยชน์ให้ชัดเจนยิ่งขึ้น และกำหนดให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน โดยคำนึงถึงการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ทั้งที่สามารถเผยแพร่ได้และเผยแพร่ไม่ได้ ตลอดจนช่วงเวลาของการทำงานวิจัยและการนำไปใช้ประโยชน์ที่เป็นไปได้

ตัวบ่งชี้

ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ

๗. ผลงานวิชาการที่ได้รับการรับรองคุณภาพ

เกณฑ์การประเมิน

กำหนดระดับคุณภาพผลงานวิชาการ ดังนี้

ค่า น้ำหนัก	ระดับคุณภาพผลงานวิชาการ
๐.๒๕	บทความวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติ
๐.๕๐	บทความวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติ
๐.๗๕	ตำราหรือหนังสือที่มีการประเมินผ่านตามเกณฑ์โดยผู้ทรงคุณวุฒิที่สถานศึกษากำหนด
๑.๐๐	ตำราหรือหนังสือที่ใช้ในการขอผลงานทางวิชาการและผ่านการพิจารณาตามเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการแล้ว หรือตำราหรือหนังสือที่มีคุณภาพสูง มีผู้ทรงคุณวุฒิตรวจอ่านตามเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการ

วิธีการคำนวณ

ผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานวิชาการที่ได้รับการรับรองคุณภาพ	X ๑๐๐
จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมด	

เกณฑ์การให้คะแนน

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ โดยกำหนดร้อยละ ๑๐ เท่ากับ ๕ คะแนน
ทุกกลุ่มสาขาวิชา

๑.๓ ตัวบ่งชี้คงเดิม ๑, ๑๔, ๑๕

ตัวบ่งชี้	ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ																				
<p>๑. บัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน ๑ ปี</p> <p>วิธีการคำนวณ</p> <div style="border: 1px solid black; padding: 5px; width: fit-content; margin: 10px auto;"> $\frac{\text{จำนวนบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำ หรือประกอบอาชีพอิสระภายใน ๑ ปี}}{\text{จำนวนบัณฑิตที่ตอบแบบสำรวจทั้งหมด}} \times 100$ </div> <p>เกณฑ์การให้คะแนน</p> <p>ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ กำหนดร้อยละ ๑๐๐ เท่ากับ ๕ คะแนน</p>	<p>- ควรมีหน่วยงานกลางเป็นผู้รับผิดชอบในการจัดเก็บข้อมูล</p>																				
<p>๑๔. การพัฒนาคุณภาพอาจารย์</p> <p>เกณฑ์การพิจารณา</p> <p>กำหนดค่าน้ำหนักระดับคุณภาพอาจารย์ ดังนี้</p> <table border="1" data-bbox="203 890 1016 1214"> <thead> <tr> <th>วุฒิการศึกษา \ ตำแหน่งทางวิชาการ</th> <th>ปริญญาตรี</th> <th>ปริญญาโท</th> <th>ปริญญาเอก</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>อาจารย์</td> <td>๐</td> <td>๒</td> <td>๕</td> </tr> <tr> <td>ผู้ช่วยศาสตราจารย์</td> <td>๑</td> <td>๓</td> <td>๖</td> </tr> <tr> <td>รองศาสตราจารย์</td> <td>๓</td> <td>๕</td> <td>๘</td> </tr> <tr> <td>ศาสตราจารย์</td> <td>๖</td> <td>๘</td> <td>๑๐</td> </tr> </tbody> </table> <p>วิธีการคำนวณ</p> <p>ค่าดัชนีคุณภาพอาจารย์ คำนวณดังนี้</p> <div style="border: 1px solid black; padding: 5px; width: fit-content; margin: 10px auto;"> $\frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของอาจารย์ประจำ}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด}}$ </div>	วุฒิการศึกษา \ ตำแหน่งทางวิชาการ	ปริญญาตรี	ปริญญาโท	ปริญญาเอก	อาจารย์	๐	๒	๕	ผู้ช่วยศาสตราจารย์	๑	๓	๖	รองศาสตราจารย์	๓	๕	๘	ศาสตราจารย์	๖	๘	๑๐	<p>- ควรพิจารณาระดับคุณภาพอาจารย์นอกเหนือจากตำแหน่งทางวิชาการเพียงอย่างเดียว เช่น ผู้เชี่ยวชาญ X ปี เทียบเท่าตำแหน่งวิชาการ ผศ. Y ปี เทียบเท่าตำแหน่ง รศ. Z ปี เทียบเท่าตำแหน่ง ศ. หรือ</p> <p>- สาขาวิชาเฉพาะทางที่มหาวิทยาลัยสงฆ์เปิดสอน คือ สาขาวิชาพระพุทธศาสนา, บาลี, บาลีสันสกฤต, ธรรมนิเทศ และวิปัสสนาภาวนาโดยสาขาวิชาเหล่านี้ คุณวุฒิทางการศึกษาของอาจารย์ประจำสาขาวิชามหาวิทยาลัยจะใช้วุฒิการศึกษาสูงสุดของคณะสงฆ์ไทย คือเปรียญธรรม ๙ ประโยค (ป.ธ.๙) เทียบได้วุฒิการศึกษาปริญญาเอก (คะแนน 5) โดยคุณวุฒินี้จะใช้เฉพาะสาขาวิชาดังกล่าวเท่านั้น ซึ่ง คุณวุฒิ การศึกษาระดับเปรียญธรรม ๙ ประโยค (ป.ธ.๙) ในแต่ละปีจะมีพระภิกษุสามเณร สอบเป็นจำนวนมากแต่สอบผ่านน้อยมาก และมหาวิทยาลัยได้เปิดสอนสาขาวิชา เหล่านี้โดยเปิดรับพระภิกษุที่มีวุฒิกิจการศึกษาดังกล่าวเข้ามาเป็นอาจารย์เพื่อทำหน้าที่ สอนและสนองตอบปณิธานล้นเกล้าฯ รัชกาลที่ ๕ องค์สถาปนา</p>
วุฒิการศึกษา \ ตำแหน่งทางวิชาการ	ปริญญาตรี	ปริญญาโท	ปริญญาเอก																		
อาจารย์	๐	๒	๕																		
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	๑	๓	๖																		
รองศาสตราจารย์	๓	๕	๘																		
ศาสตราจารย์	๖	๘	๑๐																		

ตัวบ่งชี้	ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ																				
<p>เกณฑ์การให้คะแนน ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ โดยกำหนดให้ค่าดัชนีคุณภาพอาจารย์ เป็น ๖ เท่ากับ ๕ คะแนน</p>	<p>- ขอเสนอคำแนะนำให้ระดับคุณภาพอาจารย์ ดังนี้</p> <table border="1" data-bbox="1077 204 1906 528"> <thead> <tr> <th>วุฒิการศึกษา \n ตำแหน่งทางวิชาการ</th> <th>ปริญญาตรี</th> <th>ปริญญาโท</th> <th>ปริญญาเอก</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>อาจารย์</td> <td>1</td> <td>2</td> <td>5</td> </tr> <tr> <td>ผู้ช่วยศาสตราจารย์</td> <td>4</td> <td>4</td> <td>6</td> </tr> <tr> <td>รองศาสตราจารย์</td> <td>8</td> <td>8</td> <td>8</td> </tr> <tr> <td>ศาสตราจารย์</td> <td>10</td> <td>10</td> <td>10</td> </tr> </tbody> </table> <p>- ควรพิจารณากำหนดค่าดัชนีคุณภาพในการเทียบคะแนนเต็มให้สอดคล้องตามกลุ่มสถาบัน ตลอดจนควรคำนึงถึงอายุของสถาบัน</p>	วุฒิการศึกษา \n ตำแหน่งทางวิชาการ	ปริญญาตรี	ปริญญาโท	ปริญญาเอก	อาจารย์	1	2	5	ผู้ช่วยศาสตราจารย์	4	4	6	รองศาสตราจารย์	8	8	8	ศาสตราจารย์	10	10	10
วุฒิการศึกษา \n ตำแหน่งทางวิชาการ	ปริญญาตรี	ปริญญาโท	ปริญญาเอก																		
อาจารย์	1	2	5																		
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	4	4	6																		
รองศาสตราจารย์	8	8	8																		
ศาสตราจารย์	10	10	10																		
<p>๑๕. ผลประเมินการประกันคุณภาพภายในรับรองโดยต้นสังกัด</p> <p>เกณฑ์การให้คะแนน ใช้ค่าคะแนนผลการประเมินการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน โดยต้นสังกัด</p>	<p>เนื่องด้วยกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ.2553 กำหนดให้สถาบันมีการประกันคุณภาพภายในที่ประกอบด้วย การประเมินคุณภาพ การติดตามตรวจสอบ และการพัฒนาคุณภาพ โดยให้หน่วยงานต้นสังกัดมีการติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษาอย่างน้อยหนึ่งครั้งในทุกสามปี แต่ละสถาบันจึงได้มีการกำหนดกลไกการประเมินคุณภาพภายในที่สอดคล้องกับบริบทและธรรมชาติของแต่ละสถาบัน โดยเฉพาะการกำหนดเกณฑ์การประเมินคุณภาพภายในของบางสถาบันจะสูงกว่าเกณฑ์การประเมินของ สกอ. และใช้เกณฑ์ของ สกอ. เป็นเพียงเกณฑ์ขั้นต่ำ</p> <p>ดังนั้นในการนำผลการประกันคุณภาพภายในที่ทำตามตัวบ่งชี้ของ สกอ. 23 ตัวบ่งชี้ มาใช้เป็นคะแนนการประเมินในตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 15 อาจจะไม่สะท้อนผลการดำเนินงานที่แท้จริงของสถาบัน ดังนั้น เพื่อให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตัวบ่งชี้ สมศ. ควรแสดงเจตนาารมณ์ของตัวบ่งชี้ให้ชัดเจน</p>																				

๑.๕ ตัวบ่งชี้ที่ใช้ค่าเฉลี่ยจาก Rating Scale ได้แก่ ๒, ๑๒, ๑๓, ๑๖.๒ ให้เปลี่ยนจาก Self-Report เป็นวิจัยเชิงสำรวจ

ตัวบ่งชี้	ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ
<p>๒. คุณภาพของบัณฑิตปริญญาตรี โทและเอก ตามกรอบมาตรฐาน คุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ</p> <p>วิธีการคำนวณ</p> <div style="border: 1px solid black; padding: 10px; width: fit-content; margin: 10px auto;"> $\frac{\text{ผลรวมของค่าคะแนนที่ได้จากการประเมินบัณฑิต}}{\text{จำนวนบัณฑิตที่ได้รับการประเมินทั้งหมด}}$ </div> <p>เกณฑ์การให้คะแนน</p> <p>ใช้ค่าเฉลี่ยของคะแนนประเมินบัณฑิต (คะแนนเต็ม ๕)</p>	<p>- ควรให้มีหน่วยงานกลางเป็นผู้รวบรวมข้อมูล</p>
<p>๑๒. การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภาสถาบัน</p> <p>เกณฑ์การให้คะแนน</p> <p>ใช้ค่าคะแนนผลการประเมินผลการดำเนินงานของสภาสถาบัน (คะแนนเต็ม ๕) ที่ครอบคลุม ๕ ประเด็น ดังต่อไปนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. สภาสถาบันทำพันธกิจครบถ้วนตามภาระหน้าที่ที่กำหนดในพระราชบัญญัติของสถานศึกษา ๒. สภาสถาบันกำหนดยุทธศาสตร์ ทิศทาง กำกับนโยบาย ข้อบังคับระเบียบ ๓. สภาสถาบันทำตามกฎระเบียบข้อบังคับของต้นสังกัด และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ๔. สภาสถาบันกำกับ ติดตาม การดำเนินงานของผู้บริหารสถานศึกษา ๕. สภาสถาบันดำเนินงานโดยใช้หลักธรรมาภิบาลครบทั้ง ๑๐ ประเด็น <p>ข้อมูลประกอบการพิจารณา</p> <p>เอกสารหรือหลักฐานที่แสดงรายละเอียดการประเมินตามประเด็นที่กำหนดในเกณฑ์การให้คะแนน</p>	<p>- ควรยกเลิกการประเมินตัวบ่งชี้นี้ เนื่องจากเป็นตัวบ่งชี้เชิง process ที่มีความซ้ำซ้อนกับตัวบ่งชี้ 7.1 ของ สกอ.</p>

ตัวบ่งชี้	ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ
<p>๑๓. การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารสถาบัน</p> <p>เกณฑ์การให้คะแนน</p> <p>ใช้ค่าคะแนนการประเมินผลผู้บริหารโดยคณะกรรมการที่สภาสถาบัน แต่งตั้ง (คะแนนเต็ม ๕)</p>	<p>- เกณฑ์การให้คะแนนใช้ค่าคะแนนการประเมินผลผู้บริหารโดยคณะกรรมการที่สภาสถาบันแต่งตั้ง (คะแนนเต็ม 5) การประเมินผู้บริหารมีทั้งในส่วนที่เปิดเผยได้และไม่ได้ ในส่วนของกลไกการประเมินผลงานของคณะที่นำเสนอในทุกมิติต่อคณะกรรมการประเมินและผลการประเมินที่มีข้อแนะนำนั้นสามารถเปิดเผยได้เพราะเป็นสิ่งที่ เป็นประโยชน์กับประชาคมที่เกี่ยวข้องเพื่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ที่นำไปสู่การพัฒนา แต่ คณะประเมินจากคณะกรรมการประเมินซึ่งในหลายสถาบันเป็นการประเมินโดยผู้บริหารและเป็นเรื่องอ่อนไหวต่อการบริหารหากมีการเปิดเผยให้บุคคลอื่น นอกเหนือจากเจ้าตัวได้รับทราบ</p>
<p>๑๖.๒ ผลการพัฒนาบัณฑิตตามอัตลักษณ์</p> <p>วิธีการคำนวณ</p> <div style="border: 1px solid black; padding: 5px; margin: 5px 0;"> <p>ผลรวมของค่าคะแนนที่ได้จากการประเมินบัณฑิตที่มีคุณลักษณะตามอัตลักษณ์</p> <p style="text-align: center;">จำนวนบัณฑิตที่ได้รับการประเมินทั้งหมด</p> </div> <p>เกณฑ์การให้คะแนน</p> <p>ใช้ค่าเฉลี่ยของคะแนนประเมินบัณฑิต (คะแนนเต็ม ๕)</p>	<p>- ควรใช้กลไกการเก็บข้อมูลร่วมกับตัวบ่งชี้ที่ 2 เนื่องจากลักษณะข้อมูลมีความใกล้เคียงกัน</p>

ตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินคุณภาพภายนอก รอบสี่

กลุ่มมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล

๑. ประเด็นพิจารณา

๑.๑ ตัวบ่งชี้ที่ไม่มีค่าอำนาจจำแนก ได้แก่ ๘, ๙, ๑๐, ๑๑, ๑๖.๑, ๑๗, ๑๘.๑, ๑๘.๒

ตัวบ่งชี้	ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ															
<p>๘. ผลการนำความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนและ/หรือการวิจัย</p> <p>วิธีการคำนวณ</p> <table border="1" data-bbox="97 757 871 925"> <tr> <td>จำนวนโครงการ/กิจกรรมบริการวิชาการ ที่นำมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนและการวิจัย</td> <td rowspan="2" style="text-align: center; vertical-align: middle;">X ๑๐๐</td> </tr> <tr> <td>จำนวนโครงการ/กิจกรรมบริการวิชาการตามแผน ที่สถานสถาบันอนุมัติ</td> </tr> </table> <p>เกณฑ์การให้คะแนน ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ โดยกำหนดร้อยละ ๓๐ เท่ากับ ๕ คะแนน</p>	จำนวนโครงการ/กิจกรรมบริการวิชาการ ที่นำมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนและการวิจัย	X ๑๐๐	จำนวนโครงการ/กิจกรรมบริการวิชาการตามแผน ที่สถานสถาบันอนุมัติ	<p>ในวิธีการคำนวณตัวตั้ง ขอเพิ่มจากจำนวนโครงการ/กิจกรรมบริการวิชาการที่นำมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนและการวิจัย เป็นจำนวนโครงการ/กิจกรรมบริการวิชาการที่นำมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนและ/หรือการวิจัย</p>												
จำนวนโครงการ/กิจกรรมบริการวิชาการ ที่นำมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนและการวิจัย	X ๑๐๐															
จำนวนโครงการ/กิจกรรมบริการวิชาการตามแผน ที่สถานสถาบันอนุมัติ																
<p>๙. ผลการเรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนหรือองค์กรภายนอก</p> <p>ประเด็นการพิจารณา</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. มีการดำเนินงานตามวงจรคุณภาพ (PDCA) โดยการมีส่วนร่วมของชุมชนหรือองค์กร ๒. บรรลุเป้าหมายตามแผนประจำปีไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๘๐ ๓. ชุมชนหรือองค์กรมีผู้นำหรือสมาชิกที่มีการเรียนรู้และดำเนินกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง ๔. ชุมชนหรือองค์กรสร้างกลไกที่มีการพัฒนาตนเอง โดยคงอัตลักษณ์ของคนในชุมชนและเอกลักษณ์ของท้องถิ่นอย่างต่อเนื่องหรือยั่งยืน ๕. มีผลกระทบที่เกิดประโยชน์สร้างคุณค่าต่อสังคม หรือชุมชน/องค์กรมีความเข้มแข็ง <p>เกณฑ์การให้คะแนน</p> <table border="1" data-bbox="92 1496 914 1630"> <thead> <tr> <th>๑</th> <th>๒</th> <th>๓</th> <th>๔</th> <th>๕</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>ปฏิบัติได้</td> <td>ปฏิบัติได้</td> <td>ปฏิบัติได้</td> <td>ปฏิบัติได้</td> <td>ปฏิบัติได้</td> </tr> <tr> <td>๑ ข้อ</td> <td>๒ ข้อ</td> <td>๓ ข้อ</td> <td>๔ ข้อ</td> <td>๕ ข้อ</td> </tr> </tbody> </table>	๑	๒	๓	๔	๕	ปฏิบัติได้	ปฏิบัติได้	ปฏิบัติได้	ปฏิบัติได้	ปฏิบัติได้	๑ ข้อ	๒ ข้อ	๓ ข้อ	๔ ข้อ	๕ ข้อ	<p>ขอปรับประเด็นการพิจารณาข้อ ๔ เป็น ชุมชนหรือองค์กรสร้างกลไกที่มีการพัฒนาตนเอง โดยคงอัตลักษณ์ของคนในชุมชนหรือองค์กรและเอกลักษณ์ของท้องถิ่นหรือองค์กรอย่างต่อเนื่องหรือยั่งยืน</p>
๑	๒	๓	๔	๕												
ปฏิบัติได้	ปฏิบัติได้	ปฏิบัติได้	ปฏิบัติได้	ปฏิบัติได้												
๑ ข้อ	๒ ข้อ	๓ ข้อ	๔ ข้อ	๕ ข้อ												

ตัวบ่งชี้

ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ

๑๐. การส่งเสริมและสนับสนุนด้านศิลปะและวัฒนธรรม

ประเด็นการพิจารณา

๑. มีการดำเนินงานตามวงจรคุณภาพ (PDCA)
๒. บรรลุเป้าหมายตามแผนประจำปีไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๘๐
๓. มีการดำเนินงานสม่ำเสมออย่างต่อเนื่อง
๔. เกิดประโยชน์และสร้างคุณค่าต่อชุมชนภายใน/ภายนอก
๕. ได้รับการยกย่องระดับชาติและ/หรือนานาชาติ

เกณฑ์การให้คะแนน

๑	๒	๓	๔	๕
ปฏิบัติได้	ปฏิบัติได้	ปฏิบัติได้	ปฏิบัติได้	ปฏิบัติได้
๑ ข้อ	๒ ข้อ	๓ ข้อ	๔ ข้อ	๕ ข้อ

ขอปรับเกณฑ์การให้คะแนนเป็น

๑	๒	๓	๔	๕
-	ปฏิบัติ ได้	ปฏิบัติ ได้	ปฏิบัติ ได้	ปฏิบัติ ได้
	๑ ข้อ	๒ ข้อ	๓ ข้อ	๔-๕ ข้อ

ทั้งนี้ เนื่องจากเป็นมหาวิทยาลัยเฉพาะทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การดำเนินงานด้านศิลปะและวัฒนธรรมเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์จากการดำเนินงานด้านศิลปะและวัฒนธรรมที่จะก่อให้เกิดประโยชน์และสร้างคุณค่าต่อชุมชนรวมถึงได้รับการยกย่องระดับชาติและ/หรือนานาชาติ เป็นเรื่องยาก

๑๑. การพัฒนาสุนทรียภาพในมิติทางศิลปะและวัฒนธรรม

ประเด็นการพิจารณา

๑. การมีส่วนร่วมของบุคลากรในสถาบันที่ก่อให้เกิดวัฒนธรรมที่ดี
๒. สิ่งแวดล้อมด้านความปลอดภัยของอาคารสถานที่ สะอาดถูกสุขลักษณะ และตกแต่งอย่างมีความสุนทรีย์
๓. ปรับแต่งและรักษาภูมิทัศน์ให้สวยงาม สอดคล้องกับธรรมชาติ และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
๔. การจัดให้มีพื้นที่และกิจกรรมทางวัฒนธรรมที่เอื้อและส่งเสริมให้นักศึกษาและบุคลากรมีส่วนร่วมอย่างสม่ำเสมอ
๕. ระดับความพึงพอใจของบุคลากรและนักศึกษาที่เกี่ยวข้องกับประเด็น ๑ - ๔ ไม่ต่ำกว่า ๓.๕๑ จากคะแนนเต็ม ๕

เกณฑ์การให้คะแนน

๑	๒	๓	๔	๕
ปฏิบัติได้	ปฏิบัติได้	ปฏิบัติได้	ปฏิบัติได้	ปฏิบัติได้
๑ ข้อ	๒ ข้อ	๓ ข้อ	๔ ข้อ	๕ ข้อ

- ไม่มีข้อเสนอแนะ -

๑๖. ผลการพัฒนาตามอัตลักษณ์ของสถาบัน

๑๖.๑ ผลการบริหารสถาบันให้เกิดอัตลักษณ์

ประเด็นการพิจารณา

๑. มีการกำหนดกลยุทธ์และแผนการปฏิบัติงานที่สอดคล้องกับอัตลักษณ์ของสถานศึกษา โดยได้รับการเห็นชอบจากสภาสถาบัน
๒. มีการสร้างระบบการมีส่วนร่วมของผู้เรียนและบุคลากรในการปฏิบัติตามกลยุทธ์ที่กำหนดอย่างครบถ้วนสมบูรณ์
๓. ผลการประเมินของผู้เรียนและบุคลากรเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของสถานศึกษาที่

- ไม่มีข้อเสนอแนะ -

ตัวปงชี้	ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ										
<p>สอดคล้องกับอัตลักษณ์ ไม่ต่ำกว่า ๓.๕๑ จากคะแนนเต็ม ๕</p> <p>๔. ผลการดำเนินงานก่อให้เกิดผลกระทบที่เป็นประโยชน์และ/หรือสร้างคุณค่าต่อสังคม</p> <p>๕. ผู้เรียน/บุคลากร/คณะ/สถาบัน ได้รับการยกย่องหรือยอมรับในระดับชาติและ/หรือนานาชาติ ในประเด็นที่เกี่ยวกับอัตลักษณ์</p> <p>เกณฑ์การให้คะแนน</p> <table border="1" data-bbox="95 537 917 672"> <thead> <tr> <th>๑</th> <th>๒</th> <th>๓</th> <th>๔</th> <th>๕</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>ปฏิบัติได้ ๑ ข้อ</td> <td>ปฏิบัติได้ ๒ ข้อ</td> <td>ปฏิบัติได้ ๓ ข้อ</td> <td>ปฏิบัติได้ ๔ ข้อ</td> <td>ปฏิบัติได้ ๕ ข้อ</td> </tr> </tbody> </table>	๑	๒	๓	๔	๕	ปฏิบัติได้ ๑ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๒ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๓ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๔ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๕ ข้อ	
๑	๒	๓	๔	๕							
ปฏิบัติได้ ๑ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๒ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๓ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๔ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๕ ข้อ							
<p>๑๗. ผลการพัฒนาตามจุดเน้นและจุดเด่นที่ส่งผลกระทบต่อเป็นเอกลักษณ์ของสถาบัน</p> <p>ประเด็นการพิจารณา</p> <p>๑. มีการกำหนดกลยุทธ์การปฏิบัติงานที่สอดคล้องกับจุดเน้น จุดเด่น หรือความเชี่ยวชาญเฉพาะของสถานศึกษา โดยได้รับการเห็นชอบจากสภาสถาบัน</p> <p>๒. มีการสร้างระบบการมีส่วนร่วมของผู้เรียนและบุคลากรในการปฏิบัติตามกลยุทธ์ที่กำหนดอย่างครบถ้วนสมบูรณ์</p> <p>๓. ผลการประเมินความพึงพอใจของบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการตามจุดเน้น และจุดเด่น หรือความเชี่ยวชาญเฉพาะของสถานศึกษา ไม่ต่ำกว่า ๓.๕๑ จากคะแนนเต็ม ๕</p> <p>๔. ผลการดำเนินงานบรรลุตามจุดเน้น จุดเด่น หรือความเชี่ยวชาญเฉพาะของสถานศึกษา และเกิดผลกระทบที่เกิดประโยชน์และสร้างคุณค่าต่อสังคม</p> <p>๕. ผู้เรียน/บุคลากร/คณะ/สถานศึกษา มีเอกลักษณ์ตามจุดเน้น จุดเด่น หรือความเชี่ยวชาญเฉพาะที่กำหนด และได้รับการยอมรับในระดับชาติและ/หรือนานาชาติ</p> <p>เกณฑ์การให้คะแนน</p> <table border="1" data-bbox="95 1355 917 1489"> <thead> <tr> <th>๑</th> <th>๒</th> <th>๓</th> <th>๔</th> <th>๕</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>ปฏิบัติได้ ๑ ข้อ</td> <td>ปฏิบัติได้ ๒ ข้อ</td> <td>ปฏิบัติได้ ๓ ข้อ</td> <td>ปฏิบัติได้ ๔ ข้อ</td> <td>ปฏิบัติได้ ๕ ข้อ</td> </tr> </tbody> </table>	๑	๒	๓	๔	๕	ปฏิบัติได้ ๑ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๒ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๓ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๔ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๕ ข้อ	<p>- ไม่มีข้อเสนอแนะ -</p>
๑	๒	๓	๔	๕							
ปฏิบัติได้ ๑ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๒ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๓ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๔ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๕ ข้อ							
<p>๑๘. ผลการชี้แจง ป้องกัน หรือแก้ปัญหาของสังคมในด้านต่างๆ</p> <p>๑๘.๑ ผลการชี้แจง ป้องกัน หรือแก้ปัญหาของสังคมในประเด็นที่ ๑ ภายในสถาบัน</p> <p>ประเด็นการพิจารณา ๑๘.๑</p> <p>๑. มีการดำเนินงานตามวงจรคุณภาพ (PDCA)</p> <p>๒. บรรลุเป้าหมายตามแผนประจำปีไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๘๐</p> <p>๓. มีประโยชน์และสร้างคุณค่าต่อคนในสถาบัน</p> <p>๔. มีผลกระทบที่เกิดประโยชน์และสร้างคุณค่าต่อสถาบัน</p> <p>๕. ได้รับการยกย่องระดับชาติและ/หรือนานาชาติ</p>	<p>- ไม่มีข้อเสนอแนะ -</p>										

ตัวบ่งชี้					ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ
เกณฑ์การให้คะแนน					
๑	๒	๓	๔	๕	
-	ปฏิบัติได้ ๑ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๒ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๓ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๔-๕ ข้อ	
<p>๑๘.๒ ผลการชี้แจง ป้องกัน หรือแก้ปัญหาของสังคมในประเด็นที่ ๒ ภายนอกสถาบัน</p> <p>ประเด็นการพิจารณา ๑๘.๒</p> <p>๑. มีการดำเนินงานตามวงจรคุณภาพ (PDCA)</p> <p>๒. บรรลุเป้าหมายตามแผนประจำปีไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๘๐</p> <p>๓. มีประโยชน์และสร้างคุณค่าต่อคนในชุมชน</p> <p>๔. มีผลกระทบที่เกิดประโยชน์และสร้างคุณค่าต่อชุมชนหรือสังคม</p> <p>๕. ได้รับการยกย่องระดับชาติและ/หรือนานาชาติ</p>					- ไม่มีข้อเสนอแนะ -
เกณฑ์การให้คะแนน					
๑	๒	๓	๔	๕	
-	ปฏิบัติได้ ๑ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๒ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๓ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๔-๕ ข้อ	

๑.๒ ตัวบ่งชี้ ที่ต้องปรับเกณฑ์ให้สูงขึ้น ๓, ๔, ๕, ๖, ๗

ตัวบ่งชี้	ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ																																				
<p>๓. ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่</p> <p>วิธีการคำนวณ</p> <table border="1" data-bbox="87 515 885 638"> <tr> <td>ผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่ ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท</td> <td>X ๑๐๐</td> </tr> <tr> <td>จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโททั้งหมด</td> <td></td> </tr> </table> <p>หมายเหตุ นับตามปีที่ได้รับการตีพิมพ์เท่านั้น</p> <p>เกณฑ์การประเมิน</p> <p>กำหนดระดับคุณภาพงานวิจัยที่ตีพิมพ์ ดังนี้</p> <table border="1" data-bbox="55 840 877 1176"> <thead> <tr> <th>ค่าน้ำหนัก</th> <th>ระดับคุณภาพงานวิจัย</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>๐.๒๕</td> <td>มีการเผยแพร่สู่สาธารณะในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง</td> </tr> <tr> <td>๐.๕๐</td> <td>มีการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ (proceedings)</td> </tr> <tr> <td>๐.๗๕</td> <td>มีการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ (proceedings) หรือ มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติ</td> </tr> <tr> <td>๑.๐๐</td> <td>มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติ</td> </tr> </tbody> </table> <p>กำหนดระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่ ดังนี้</p> <table border="1" data-bbox="55 1254 877 1556"> <thead> <tr> <th>ค่าน้ำหนัก</th> <th>ระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์ *</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>๐.๑๒๕</td> <td>งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับสถาบันหรือจังหวัด</td> </tr> <tr> <td>๐.๒๕</td> <td>งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติ</td> </tr> <tr> <td>๐.๕๐</td> <td>งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ</td> </tr> <tr> <td>๐.๗๕</td> <td>งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน</td> </tr> <tr> <td>๑.๐๐</td> <td>งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับนานาชาติ</td> </tr> </tbody> </table> <p>* องค์ประกอบของคณะกรรมการไม่น้อยกว่า ๓ คน และต้องมีบุคคลภายนอกสถานศึกษาร่วมพิจารณาด้วย</p>	ผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่ ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท	X ๑๐๐	จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโททั้งหมด		ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานวิจัย	๐.๒๕	มีการเผยแพร่สู่สาธารณะในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง	๐.๕๐	มีการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ (proceedings)	๐.๗๕	มีการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ (proceedings) หรือ มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติ	๑.๐๐	มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติ	ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์ *	๐.๑๒๕	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับสถาบันหรือจังหวัด	๐.๒๕	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติ	๐.๕๐	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ	๐.๗๕	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน	๑.๐๐	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับนานาชาติ	<table border="1" data-bbox="941 425 1452 840"> <thead> <tr> <th>ค่าน้ำหนัก</th> <th>ระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์ *</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>๐.๒๕</td> <td>งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับสถาบันหรือจังหวัด</td> </tr> <tr> <td>๐.๕๐</td> <td>งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติ</td> </tr> <tr> <td>๐.๗๕</td> <td>งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ</td> </tr> <tr> <td>๑.๐๐</td> <td>งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับนานาชาติ</td> </tr> </tbody> </table> <p>ขอปรับระดับคุณภาพของงานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่จาก ๕ ระดับ เป็น ๔ ระดับ</p> <p>ปรับคำนิยามของคำว่า ระดับนานาชาติ เป็นการเผยแพร่ที่เปิดกว้างสำหรับทุกประเทศ อย่างน้อย ๕ ประเทศ</p> <p>และปรับระดับคุณภาพงานวิจัย ค่าน้ำหนักคะแนน ๐.๗๕ มีการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ (proceeding) หรือการตีพิมพ์บทความในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ หรือมีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI</p>	ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์ *	๐.๒๕	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับสถาบันหรือจังหวัด	๐.๕๐	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติ	๐.๗๕	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ	๑.๐๐	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับนานาชาติ
ผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่ ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท	X ๑๐๐																																				
จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโททั้งหมด																																					
ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานวิจัย																																				
๐.๒๕	มีการเผยแพร่สู่สาธารณะในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง																																				
๐.๕๐	มีการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ (proceedings)																																				
๐.๗๕	มีการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ (proceedings) หรือ มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติ																																				
๑.๐๐	มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติ																																				
ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์ *																																				
๐.๑๒๕	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับสถาบันหรือจังหวัด																																				
๐.๒๕	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติ																																				
๐.๕๐	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ																																				
๐.๗๕	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน																																				
๑.๐๐	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับนานาชาติ																																				
ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์ *																																				
๐.๒๕	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับสถาบันหรือจังหวัด																																				
๐.๕๐	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติ																																				
๐.๗๕	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ																																				
๑.๐๐	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับนานาชาติ																																				

ตัวบ่งชี้

ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ

๔. ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่

วิธีการคำนวณ

$$\frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก}}{\text{จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกทั้งหมด}} \times 100$$

เกณฑ์การประเมิน

กำหนดระดับคุณภาพบทความวิจัยที่ตีพิมพ์ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานวิจัย
๐.๒๕	มีการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ/ระดับนานาชาติ หรือมีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI
๐.๕๐	มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติที่มีชื่อปรากฏอยู่ในประกาศของ สมศ.
๐.๗๕	มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่มีชื่อปรากฏอยู่ในประกาศของ สมศ.
๑.๐๐	มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลการจัดอันดับวารสาร SJR (SCImago Journal Rank: www.scimagojr.com) หรือมีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากล ISI หรือ Scopus

กำหนดระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์ *
๐.๑๒๕	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับสถาบันหรือจังหวัด
๐.๒๕	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติ
๐.๕๐	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ
๐.๗๕	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน
๑.๐๐	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับนานาชาติ

* องค์ประกอบของคณะกรรมการไม่น้อยกว่า ๓ คน และต้องมีบุคคลภายนอกสถานศึกษาร่วมพิจารณาด้วย

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์ *
๐.๒๕	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับสถาบันหรือจังหวัด
๐.๕๐	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติ
๐.๗๕	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ
๑.๐๐	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับนานาชาติ

ขอปรับระดับคุณภาพของงานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่จาก ๕ ระดับ เป็น ๔ ระดับ

ปรับค่านิยมของคำว่า ระดับนานาชาติ เป็นการเผยแพร่ที่เปิดกว้างสำหรับทุกประเทศ อย่างน้อย ๕ ประเทศ

และปรับระดับคุณภาพงานวิจัย

ค่าน้ำหนักคะแนน ๐.๒๕ มีการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ/ระดับนานาชาติ หรือการตีพิมพ์บทความคัดย่อในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ หรือมีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI

ค่าน้ำหนักคะแนน ๐.๕๐ มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติที่มีชื่อปรากฏอยู่ในประกาศของ สมศ. หรือวารสารที่ได้รับการยอมรับในสาขาวิชานั้น ๆ หรือมีการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับนานาชาติที่มีการเผยแพร่ในฐานข้อมูลที่เป็นที่ยอมรับในสาขานั้น ๆ

ค่าน้ำหนักคะแนน ๐.๗๕ มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่มีชื่อปรากฏอยู่ในประกาศของ สมศ. หรือวารสารที่ได้รับการยอมรับในสาขานั้น

ทั้งนี้เนื่องจากแนวโน้มในการประชุมวิชาการระดับนานาชาติจะเป็นการตีพิมพ์เฉพาะบทความคัดย่อจากการประชุมวิชาการระดับนานาชาติเท่านั้น การตีพิมพ์ฉบับเต็มจะนำไปตีพิมพ์ในวารสารเท่านั้น

ตัวบ่งชี้	ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ
-----------	-----------------------

๕. งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่

เกณฑ์การประเมิน
กำหนดระดับคุณภาพงานวิจัยที่ตีพิมพ์ ดังนี้

ค่า น้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานวิจัย
๐.๒๕	มีการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ/ ระดับนานาชาติ หรือมีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏใน ฐานข้อมูล TCI
๐.๕๐	มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติที่มีชื่อปรากฏอยู่ในประกาศ ของ สมศ.
๐.๗๕	มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่มีชื่อปรากฏอยู่ใน ประกาศของ สมศ.
๑.๐๐	มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูล การจัดอันดับวารสาร SJR (SCImago Journal Rank: www.scimagojr.com) หรือมีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏใน ฐานข้อมูลสากล ISI หรือ Scopus

กำหนดระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่ ดังนี้

ค่า น้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์ *
๐.๑๒๕	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับสถาบันหรือจังหวัด
๐.๒๕	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติ
๐.๕๐	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่าง ประเทศ
๐.๗๕	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน
๑.๐๐	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับนานาชาติ

* องค์ประกอบของคณะกรรมการไม่น้อยกว่า ๓ คน และต้องมีบุคคลภายนอกสถานศึกษา
พิจารณาด้วย

วิธีการคำนวณ

ผลรวมถ่วงน้ำหนักของงานวิจัย
หรืองานสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่ _____ x ๑๐๐
จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมด

เกณฑ์การให้คะแนน
ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ โดยกำหนดร้อยละเท่ากับ ๕ คะแนน จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชา
ดังนี้

และงานประชุมวิชาการระดับนานาชาติบางงานมี
การเผยแพร่ในฐานข้อมูลที่เป็นที่ยอมรับในสาขานั้น
ๆ

ค่า น้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์ *
๐.๒๕	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ใน ระดับสถาบันหรือจังหวัด
๐.๕๐	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ใน ระดับชาติ
๐.๗๕	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ใน ระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ
๑.๐๐	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ใน ระดับนานาชาติ

ขอปรับระดับคุณภาพของงานสร้างสรรค์ที่ได้รับการ
เผยแพร่จาก ๕ ระดับ เป็น ๔ ระดับ

ปรับค่านิยามของคำว่า ระดับนานาชาติ เป็นการ
เผยแพร่ที่เปิดกว้างสำหรับทุกประเทศ อย่างน้อย ๕
ประเทศ

และปรับระดับคุณภาพงานวิจัย
ค่าน้ำหนักคะแนน ๐.๒๕ มีการตีพิมพ์ในรายงาน
สืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ/ระดับ
นานาชาติ หรือการตีพิมพ์บทความในรายงาน
สืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ
หรือมีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏใน
ฐานข้อมูล TCI
ค่าน้ำหนักคะแนน ๐.๕๐ มีการตีพิมพ์ใน
วารสารวิชาการระดับชาติที่มีชื่อปรากฏอยู่ใน
ประกาศของ สมศ. หรือวารสารที่ได้รับการยอมรับ
ในสาขาวิชานั้นๆหรือมีการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่อง
จากการประชุมวิชาการระดับนานาชาติที่มีการ
เผยแพร่ในฐานข้อมูลที่เป็นที่ยอมรับในสาขานั้น ๆ
ค่าน้ำหนักคะแนน ๐.๗๕ มีการตีพิมพ์ใน
วารสารวิชาการระดับนานาชาติที่มีชื่อปรากฏอยู่ใน
ประกาศของ สมศ. หรือวารสารที่ได้รับการยอมรับ
ในสาขานั้น

ทั้งนี้เนื่องจากแนวโน้มในการประชุมวิชาการระดับ
นานาชาติจะเป็นการตีพิมพ์เฉพาะบทความที่คัดย่อจากการ

ตัวป่งชี้	ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ														
<table border="1" data-bbox="55 324 877 548"> <thead> <tr> <th>กลุ่มสาขาวิชา</th> <th>ร้อยละ</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>วิทยาศาสตร์สุขภาพ</td> <td>๒๐</td> </tr> <tr> <td>วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี</td> <td>๒๐</td> </tr> <tr> <td>มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์</td> <td>๑๐</td> </tr> </tbody> </table> <p data-bbox="55 593 917 683">การคิดคะแนนระดับคณะ ให้นำคะแนนที่คิดได้ของแต่ละกลุ่มสาขามาหาค่าเฉลี่ย และการคิดคะแนนระดับสถาบัน ให้นำคะแนนที่คิดได้ในแต่ละคณะมาหาค่าเฉลี่ย</p>	กลุ่มสาขาวิชา	ร้อยละ	วิทยาศาสตร์สุขภาพ	๒๐	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	๒๐	มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	๑๐	<p data-bbox="933 280 1460 504">ประชุมวิชาการระดับนานาชาติเท่านั้น การตีพิมพ์ฉบับเต็มจะนำไปตีพิมพ์ในวารสารเท่านั้น และงานประชุมวิชาการระดับนานาชาติบางงาน มีการเผยแพร่ในฐานข้อมูลที่เป็นที่ยอมรับในสาขานั้น ๆ</p>						
กลุ่มสาขาวิชา	ร้อยละ														
วิทยาศาสตร์สุขภาพ	๒๐														
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	๒๐														
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	๑๐														
<p data-bbox="55 728 550 772">๖. งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์</p> <p data-bbox="55 806 207 851">วิธีการคำนวณ</p> <table border="1" data-bbox="87 840 869 974"> <tr> <td>ผลรวมของจำนวนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์</td> <td>X ๑๐๐</td> </tr> <tr> <td>จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมด</td> <td></td> </tr> </table> <p data-bbox="55 1019 263 1064">เกณฑ์การให้คะแนน</p> <p data-bbox="55 1064 917 1142">ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ โดยกำหนดร้อยละ ๒๐ เท่ากับ ๕ คะแนน ทุกกลุ่มสาขาวิชา</p>	ผลรวมของจำนวนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์	X ๑๐๐	จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมด		<p data-bbox="933 728 1460 974">เกณฑ์การให้คะแนน ขอให้คงเดิมในกลุ่มกลุ่มวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และวิทยาศาสตร์สุขภาพ ร้อยละ ๒๐ ได้คะแนนเต็ม ๕ แต่กลุ่มมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ขอปรับลดลงจากร้อยละ ๒๐ เป็นร้อยละ ๑๐ ได้คะแนนเต็ม ๕ เพื่อให้เกณฑ์การให้คะแนนสอดคล้องกับตัวป่งชี้ที่ ๕</p>										
ผลรวมของจำนวนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์	X ๑๐๐														
จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมด															
<p data-bbox="55 1142 494 1187">๗. ผลงานวิชาการที่ได้รับการรับรองคุณภาพ</p> <p data-bbox="55 1187 239 1232">เกณฑ์การประเมิน</p> <p data-bbox="143 1220 550 1265">กำหนดระดับคุณภาพผลงานวิชาการ ดังนี้</p> <table border="1" data-bbox="87 1265 901 1646"> <thead> <tr> <th>ค่าน้ำหนัก</th> <th>ระดับคุณภาพผลงานวิชาการ</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>๐.๒๕</td> <td>บทความวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติ</td> </tr> <tr> <td>๐.๕๐</td> <td>บทความวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติ</td> </tr> <tr> <td>๐.๗๕</td> <td>ตำราหรือหนังสือที่มีการประเมินผ่านตามเกณฑ์โดยผู้ทรงคุณวุฒิที่สถานศึกษากำหนด</td> </tr> <tr> <td>๑.๐๐</td> <td>ตำราหรือหนังสือที่ใช้ในการขอผลงานทางวิชาการและผ่านการพิจารณาตามเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการแล้ว หรือตำราหรือหนังสือที่มีคุณภาพสูง มีผู้ทรงคุณวุฒิตรวจอ่านตามเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการ</td> </tr> </tbody> </table> <p data-bbox="55 1646 199 1691">วิธีการคำนวณ</p> <table border="1" data-bbox="87 1680 869 1780"> <tr> <td>ผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานวิชาการที่ได้รับการรับรองคุณภาพ</td> <td>X ๑๐๐</td> </tr> <tr> <td>จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมด</td> <td></td> </tr> </table> <p data-bbox="55 1792 255 1836">เกณฑ์การให้คะแนน</p> <p data-bbox="55 1836 869 1874">ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ โดยกำหนดร้อยละ ๑๐ เท่ากับ ๕ คะแนน ทุกกลุ่มสาขาวิชา</p>	ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพผลงานวิชาการ	๐.๒๕	บทความวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติ	๐.๕๐	บทความวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติ	๐.๗๕	ตำราหรือหนังสือที่มีการประเมินผ่านตามเกณฑ์โดยผู้ทรงคุณวุฒิที่สถานศึกษากำหนด	๑.๐๐	ตำราหรือหนังสือที่ใช้ในการขอผลงานทางวิชาการและผ่านการพิจารณาตามเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการแล้ว หรือตำราหรือหนังสือที่มีคุณภาพสูง มีผู้ทรงคุณวุฒิตรวจอ่านตามเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการ	ผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานวิชาการที่ได้รับการรับรองคุณภาพ	X ๑๐๐	จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมด		<p data-bbox="933 1187 1460 1265">เกณฑ์การให้คะแนน ขอคงเดิมคือร้อยละ ๑๐. เท่ากับ ๕ คะแนน</p>
ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพผลงานวิชาการ														
๐.๒๕	บทความวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติ														
๐.๕๐	บทความวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติ														
๐.๗๕	ตำราหรือหนังสือที่มีการประเมินผ่านตามเกณฑ์โดยผู้ทรงคุณวุฒิที่สถานศึกษากำหนด														
๑.๐๐	ตำราหรือหนังสือที่ใช้ในการขอผลงานทางวิชาการและผ่านการพิจารณาตามเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการแล้ว หรือตำราหรือหนังสือที่มีคุณภาพสูง มีผู้ทรงคุณวุฒิตรวจอ่านตามเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการ														
ผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานวิชาการที่ได้รับการรับรองคุณภาพ	X ๑๐๐														
จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมด															

๑.๓ ตัวบ่งชี้เพิ่มเติม ๑, ๑๔, ๑๕

ตัวบ่งชี้	ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ																								
<p>๑. บัณฑิตปริญญาตรีที่ได้ออกงานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน ๑ ปี</p> <p>วิธีการคำนวณ</p> <div style="border: 1px solid black; padding: 5px; width: fit-content; margin: 10px auto;"> $\frac{\text{จำนวนบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้ออกงานทำ หรือประกอบอาชีพอิสระภายใน ๑ ปี}}{\text{จำนวนบัณฑิตที่ตอบแบบสำรวจทั้งหมด}} \times 100$ </div> <p>เกณฑ์การให้คะแนน</p> <p>ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ กำหนดร้อยละ ๑๐๐ เท่ากับ ๕ คะแนน</p>	<p>- ไม่มีข้อเสนอแนะ -</p>																								
<p>๑๔. การพัฒนาคณาจารย์</p> <p>เกณฑ์การพิจารณา</p> <p>กำหนดค่าน้ำหนักระดับคุณภาพอาจารย์ ดังนี้</p> <table border="1" data-bbox="97 954 917 1211"> <thead> <tr> <th>วุฒิการศึกษา</th> <th>ปริญญาตรี</th> <th>ปริญญาโท</th> <th>ปริญญาเอก</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>ตำแหน่งทางวิชาการ</td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>อาจารย์</td> <td>๐</td> <td>๒</td> <td>๕</td> </tr> <tr> <td>ผู้ช่วยศาสตราจารย์</td> <td>๑</td> <td>๓</td> <td>๖</td> </tr> <tr> <td>รองศาสตราจารย์</td> <td>๓</td> <td>๕</td> <td>๘</td> </tr> <tr> <td>ศาสตราจารย์</td> <td>๖</td> <td>๘</td> <td>๑๐</td> </tr> </tbody> </table> <p>วิธีการคำนวณ</p> <p>ค่าดัชนีคุณภาพอาจารย์ คำนวณดังนี้</p> <div style="border: 1px solid black; padding: 5px; width: fit-content; margin: 10px auto;"> $\frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของอาจารย์ประจำ}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด}}$ </div> <p>เกณฑ์การให้คะแนน</p> <p>ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ โดยกำหนดให้ค่าดัชนีคุณภาพอาจารย์เป็น ๖ เท่ากับ ๕ คะแนน</p>	วุฒิการศึกษา	ปริญญาตรี	ปริญญาโท	ปริญญาเอก	ตำแหน่งทางวิชาการ				อาจารย์	๐	๒	๕	ผู้ช่วยศาสตราจารย์	๑	๓	๖	รองศาสตราจารย์	๓	๕	๘	ศาสตราจารย์	๖	๘	๑๐	<p>ขอปรับเกณฑ์การให้คะแนน</p> <p>ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ โดยกำหนดให้ค่าดัชนีคุณภาพอาจารย์จาก ๖ เปลี่ยนเป็น ๓ เท่ากับ ๕ คะแนน</p> <p>เนื่องจากกลุ่มมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล เป็นมหาวิทยาลัยกลุ่มใหม่ ซึ่งอยู่ระหว่างการพัฒนาบุคลากรให้มีคุณวุฒิและตำแหน่งทางวิชาการที่สูงขึ้น</p>
วุฒิการศึกษา	ปริญญาตรี	ปริญญาโท	ปริญญาเอก																						
ตำแหน่งทางวิชาการ																									
อาจารย์	๐	๒	๕																						
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	๑	๓	๖																						
รองศาสตราจารย์	๓	๕	๘																						
ศาสตราจารย์	๖	๘	๑๐																						
<p>๑๕. ผลประเมินการประกันคุณภาพภายในรับรองโดยต้นสังกัด</p> <p>เกณฑ์การให้คะแนน</p> <p>ใช้ค่าคะแนนผลการประเมินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในโดยต้นสังกัด</p>	<p>- ไม่มีข้อเสนอแนะ -</p>																								

๑.๔ ตัวบ่งชี้ที่ใช้ค่าเฉลี่ยจาก Rating Scale ได้แก่ ๒, ๑๒, ๑๓, ๑๖.๒ ให้เปลี่ยนจาก Self-Report เป็นวิจัยเชิงสำรวจ

ตัวบ่งชี้	ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ
<p>๒. คุณภาพของบัณฑิตปริญญาตรี โทและเอก ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษา แห่งชาติ</p> <p>วิธีการคำนวณ</p> <div style="border: 1px solid black; padding: 5px; width: fit-content; margin: 10px auto;"> $\frac{\text{ผลรวมของค่าคะแนนที่ได้จากการประเมินบัณฑิต}}{\text{จำนวนบัณฑิตที่ได้รับการประเมินทั้งหมด}}$ </div> <p>เกณฑ์การให้คะแนน</p> <p>ใช้ค่าเฉลี่ยของคะแนนประเมินบัณฑิต (คะแนนเต็ม ๕)</p>	<p>สมศ.ควรจัดให้มีหน่วยงานกลางในการดำเนินการ</p>
<p>๑๒. การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภาสถาบัน</p> <p>เกณฑ์การให้คะแนน</p> <p>ใช้ค่าคะแนนผลการประเมินผลการดำเนินงานของสภาสถาบัน (คะแนนเต็ม ๕) ที่ ครอบคลุม ๕ ประเด็น ดังต่อไปนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. สภาสถาบันทำพันธกิจครบถ้วนตามภาระหน้าที่ที่กำหนดในพระราชบัญญัติของ สถานศึกษา ๒. สภาสถาบันกำหนดยุทธศาสตร์ ทิศทาง กำกับนโยบาย ข้อบังคับ ระเบียบ ๓. สภาสถาบันทำตามกฎระเบียบข้อบังคับของต้นสังกัด และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ๔. สภาสถาบันกำกับ ติดตาม การดำเนินงานของผู้บริหารสถานศึกษา ๕. สภาสถาบันดำเนินงานโดยใช้หลักธรรมาภิบาลครบทั้ง ๑๐ ประเด็น <p>ข้อมูลประกอบการพิจารณา</p> <p>เอกสารหรือหลักฐานที่แสดงรายละเอียดการประเมินตามประเด็นที่กำหนดในเกณฑ์การ ให้คะแนน</p>	<p>ขอเสนอแนวทางประเมินเป็น ๒ แนวทางคือ</p> <p>แนวทางที่ ๑ ให้สภามหาวิทยาลัยประเมินตนเอง เช่นเดิม</p> <p>แนวทางที่ ๒ ให้ผลคะแนนจากการประเมิน ๒ ส่วน คือสภามหาวิทยาลัยประเมินตนเอง และประเมินโดย ผู้เกี่ยวข้อง -</p>
<p>๑๓. การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารสถาบัน</p> <p>เกณฑ์การให้คะแนน</p> <p>ใช้ค่าคะแนนการประเมินผลผู้บริหารโดยคณะกรรมการที่สภาสถาบันแต่งตั้ง (คะแนนเต็ม ๕)</p>	<p>ให้มีการประเมินบทบาทหน้าที่ของผู้บริหาร มหาวิทยาลัยตามประกาศว่าด้วยการผลการปฏิบัติงาน ของอธิการบดี ประกาศสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลว่าด้วยการประเมินผลการปฏิบัติงานของ คณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน/สำนัก ของแต่ละ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล</p>
<p>๑๖.๒ ผลการพัฒนาบัณฑิตตามอัตลักษณ์</p> <p>วิธีการคำนวณ</p> <div style="border: 1px solid black; padding: 5px; width: fit-content; margin: 10px auto;"> $\frac{\text{ผลรวมของค่าคะแนนที่ได้จากการประเมินบัณฑิตที่มีคุณลักษณะตามอัตลักษณ์}}{\text{จำนวนบัณฑิตที่ได้รับการประเมินทั้งหมด}}$ </div>	<p>สมศ.ควรจัดให้มีหน่วยงานกลางในการดำเนินการ</p>

สรุปรายงานการประชุมร่วมกับสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา
(องค์การมหาชน)

วันพุธที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๕ เวลา ๑๐.๐๐ – ๑๒.๐๐ น.

ณ ห้องหมื่นมิตร ชั้น ๒๔ อาคารพญาไท พลาซ่า

สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)

ผู้เข้าร่วมประชุม

๑. ศาสตราจารย์ ดร.สมคิด เลิศไพฑูรย์
อธิการบดีมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์/ประธานที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย
๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประเสริฐ คันธมานนท์
รองอธิการบดีอาวุโสฝ่ายบริหาร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
๓. ดร.สมสุข ชีระพิจิตร
เลขาธิการที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย
๔. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศุภสวัสดิ์ ชัชวาลย์
รองเลขาธิการที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย
๕. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ยุวดี รอดจากภัย
(แทน ดร.กีร์รัตน์ สงวนไทร อธิการบดีมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์)
๖. ศาสตราจารย์ ดร.ชาญณรงค์ พรุ่งโรจน์
ผู้อำนวยการสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)
๗. นายนาวิน วิทยาภรณ์
รองผู้อำนวยการสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)
๘. นายคมศร วงษ์รักษา
รองผู้อำนวยการสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)
๙. นายเอกพงศ์ เลหาะเทียนสินธุ์
รองผู้อำนวยการสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)
๑๐. นายศุภชัย พงศ์ภคเธียร
ที่ปรึกษาผู้อำนวยการ
๑๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ จำรูญ ฌ ระนอง
ผู้ทรงคุณวุฒิสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)

เริ่มประชุมเวลา ๑๐.๐๐ น.

ประธานที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย และผู้แทน ทปอ. ได้เข้าพบเพื่อหารือร่วมกับผู้อำนวยการสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) พร้อมด้วยผู้บริหารของ สมศ. ซึ่งได้หารือในประเด็นต่าง ๆ ตามที่มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐได้เสนอ ทั้งนี้ ที่ประชุมได้มีข้อสรุปในประเด็นต่าง ๆ แบ่งเป็นประเด็นหลัก และประเด็นย่อยอื่น ๆ ดังนี้

ประเด็นหลัก

๑. ประเด็นการจัดประชุม สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) เสนอให้มีการประชุมร่วมกันระหว่าง สมศ. และที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย โดยให้ถือเป็นการประชุมทางวิชาการที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย ประจำปี ๒๕๕๖ ทั้งนี้ สมศ. ได้กำหนดจัดการประชุมทางวิชาการฯ ของ สมศ. ระหว่างวันที่ ๗ - ๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ดังนั้น ขอให้ทาง ทปอ. พิจารณาช่วงเวลาในการจัดการประชุมทางวิชาการฯ ที่ใกล้เคียงกัน

๒. ประเด็นเรื่องหน่วยงานกลาง สมศ. ไม่ขัดข้องเรื่องกรณีมีหน่วยงานกลางในการจัดเก็บข้อมูล ทั้งนี้ สมศ. จะนำเรื่องดังกล่าวเข้าหารือในคณะกรรมการบริหารของ สมศ. และหากคณะกรรมการบริหารฯ อนุมัติ จะแจ้งให้ ทปอ. เพื่อให้ ทปอ. พิจารณาตั้งหน่วยงานกลางซึ่งเป็นการจัดเก็บข้อมูลต่อไป

- ประเด็นเรื่องหน่วยงานกลางในการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษา โดยหลักการ สมศ. ก็มีได้จัดช่องแต่ประการใด แต่เกี่ยวพันกับ สกอ. ด้วยว่า สกอ. จะตกลงหรือไม่ และอาจมีประเด็นข้อกฎหมายที่ต้องพิจารณา

๓. การพัฒนาตัวชี้วัดในการประเมินร่วมกัน เพื่อเป็นการป้องกันความเข้าใจที่ไม่ตรงกัน และรายละเอียดของตัวชี้วัดที่อาจไม่มีความเหมาะสม ดังนั้น สมศ. เห็นด้วยกับแนวทางที่จะให้ทาง ทปอ. ได้เข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการการพัฒนาตัวชี้วัดสำหรับการประเมินในรอบ ๔ ร่วมกับ สมศ.

๔. การใช้เกณฑ์ IQA หรือ EdPex ในหลักการ สมศ. ยอมรับที่จะใช้ EdPex เป็นทางเลือกในการประเมินคุณภาพของมหาวิทยาลัย หากว่า มหาวิทยาลัยใดไม่ประสงค์ที่จะใช้กระบวนการ IQA แต่มุ่งพัฒนากระบวนการประเมินคุณภาพ ตามกรอบของ EdPex แต่ทั้งนี้ ต้องนำเสนอให้คณะกรรมการบริหาร สมศ. เห็นชอบก่อน

ประเด็นย่อยอื่น ๆ

๑. ประเด็นความหลากหลายของสถาบันการศึกษา / คณะวิชา ขณะนี้ทาง สมศ. ได้พยายามแก้ปัญหาเกณฑ์ในการประเมินที่ไม่สอดคล้องกันของแต่ละภาควิชา/สถาบัน โดย พยายามสร้างมาตรฐานเทียบเคียงขึ้น เพื่อใช้แทนเกณฑ์บางตัว

๒. การปรับเกณฑ์ในการประเมินและรอบปีในการประเมิน การปรับรอบการประเมินของ สมศ. กับ สกอ. อาจค่อนข้างยุ่งยาก เพราะมีการเขียนเป็นกฎหมายและกฎกระทรวง แต่ สมศ. จะพยายามให้หลังจากการประกาศเกณฑ์แต่ละมหาวิทยาลัยมีเวลาในการเตรียมและเก็บข้อมูลหรือใช้ข้อมูลเท่าที่มีเวลาในการเตรียมการสำหรับรับการตรวจประเมิน และหากมีการประกาศเกณฑ์ใหม่ในภายหลัง หากมหาวิทยาลัยเก็บข้อมูลตามเกณฑ์เก่าไปแล้ว ก็จะเปิดโอกาสให้มหาวิทยาลัยเลือกได้ว่า จะใช้เกณฑ์เดิม หรือเกณฑ์ใหม่ที่เพิ่งประกาศ

ปิดประชุมเวลา ๑๒.๐๐ น.

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศุภสวัสดิ์ ชัชวาลย์
ผู้สรุปรายงานการประชุม